

MENTAL 'ZINE Breaks

HEAVY, THRASH, DEATH, DOOM METAL MAGAZINE

3-4/95 (33)

Dvojčíslo!!!

R.E.T.

Recenze
Demáče
Live
News

HELLO FANS!

Dostáváte do rukou trochu netradiční dvojčíslo fanzinu Metal Breath, vycházející již od roku 1990. Proč netradiční? Všichni jste jistě poznali, že letos ta pravidelnost vydávání tohoto fanzinu nebyla nijak oslnivá. Bylo to způsobeno mnoha problémy nikoliv však finančními, ale nebudeme vám cpát do hlavy jaké to byly problémy, jelikož vás to jistě vůbec nezajímá. V tomto čísle najdete netradičně o mnoho recenzí více, protože se za celý letošní rok nahromadilo tolik materiálu, který by bylo škoda jen tak vyhodit z okna. Od příštího čísla se můžete těšit na nové rubriky, najdete v něm více článků, rozhovorů a informací na úkor recenzí převážně zahraničních skupin. Do naší redakce totiž přibily nové přírůstky v podobě nových redaktorů a spolupracovníků. Proto berte toto číslo jako přechodné a uzavření jedné etapy ve vývoji Metal Breathu. Doufáme, že nám zachováte přízeň i nadále. Nebudete litovat.

-red-

NEWS*NEWS*NEWS

* Skupina **MONASTERY** pochází z Rosic u Brna, kde také vznikla v roce 1992 ještě pod názvem Monstrosity. Teprve po roce a půl trvající práci se vydávají do studia nahrát svůj první počín. Ten vznikl během prosince 1993 ve studiu Johnieho Walkera pod taktovkou zkušeného Pavla Urbánka (Sax) a vychází pod názvem "All Is Absurd". Je dlouhé něco přes půl hodiny a fanoušci zde mohou najít celkem osm skladeb v duchu thrash / death metalu připomínajícího Sepulturu z dob "Arise". Kapela zaznamenává dílčí úspěchy díky několika koncertům a rádiím. Během roku 1994 vzniká nový materiál, který je zveřejněn během dubna, května a června 1995 jako druhý demáč pod názvem "Don't Trust Words". Recenzi na něj najdete v dnešní rubrice "Demáče". Obsahuje 8 skladeb v duchu thrash, death a doom metalu a vzniklo v současné sestavě a to: Igor Mortes - zpěv, basa, kytary, Martin Pospíšil - bicí, Robert "Hrob" Hájek - zpěv - Death Sentence) a jako host Michal "Báňa" Nevřivý - klávesy (ex - Forgotten Silence). Dema a podrobnější informace získáte na adrese: Igor Mortes, Jiráskova 600, Rosice u Brna, 665 01.

* V minulém čísle jsme obšírněji představili severomoravské death / grind seskupení **DEFLORACE**. Skupina se chystá v listopadu do slovenského studia v Leopoldově Exponent k natočení svého třetího dema pod názvem "Dreams Of Serial Killers" ("Sny sériových (masových) vrahů"). Bude na něm s největší pravděpodobností sedm skladeb a tematika textů se bude prý zabývat masovými vrahy. Pokud máte nějaké obrázky či kresby s touto tematikou, zasílejte je na níže uvedenou adresu. Můžete být vybráni jako autoři nového obalu demáče Deflorace. Adresa: Deflorace, c/o Petr Vrbica, Sedlnice 107, Sedlnice, 742 56.

* Malá firmička **View Beyond Records** ze Stříbra, o které jsme již taktéž nedávno psali, se činí. Na svém kontě má již 8 titulů z undergroundové black / death / grind scény. Zde uvádíme kompletní katalog View Beyond: Maniac Butcher "Immortal Death" - demo 93 (50,- Kč), Maniac Butcher "The Incapable Carrion" MC 94 (66,- Kč), Dark Storm "In Nomine Dark Storm" demo 94 (50,- Kč), Pinhead Compilation vol.II - kompilace MC (60,- Kč), Dark Symphony - kompilace MC (60,- Kč), Maniac Butcher "Barbarians" - MC 95 (66,- Kč), Black Horns Of Bohemia - kompilace MC (60,- Kč) a konečně Aeternus "Dark Sorcery" - maxi CD. K cenám

připočtete vždy poštovné. Podrobnější informace na adrese: View Beyond Records, c/o Pavel Tuší, P.O.Box 35, Stříbro, 349 01.

* Kdysi se v Metal Breath objevila krátká zprávička o českokrumlovském seskupení s názvem **ENTER**. Báb a najednou je na světě debut deska "Scared" vydaná u firmy Globus International, obsahuje 9 skladeb včetně cover verze skladby "Altered State" z alba "Arise" brazilské Sepulchry. Album se nese v duchu směsi hard core, crossoveru a klasického thrash metalu - tzn. dnes tolik komentovaného módního stylu a trendu. Skupina byla založena už v roce 1991, ale výrazněji se prosadila až v posledním roce, kdy probíhalo natáčení "Scared" ve studiu AV ve Vyšším Brodě pod producentskou taktovkou Martina Fořta. Krom toho skupina odehrála díky Martinovi a jeho agentuře Mafo několik skvělých koncertů - například s Destruction, Dubwar, Downset, Dog Eat Dog, Biohazard, Death a Benediction. Enter působí v současném složení: Pavel Kaiser - basa, Radek Kohout - kytara, Marek Ciml - kytara a Jiří Solomon - bicí. Na závěr uveďme, že jsou Enter po dlouhé době prvním českým titulem v tomto roce firmy Globus Int. Jen tak dál. Recenze Enter "Scared" coming soon.

* Kromě **View Beyond Records** na našem území existuje hodně undergroundových firmiček. Takovou další je Napalmed. Zabývá se maličko jiným směrem - noise kulturou, ale věnuje se i různým kapelám (Contrastic - death / grind, Krevel - thrash 7-mi palcové EP, For Seats For Invalides, distribuce kazet, CD, demáčů). Podrobnější informace na adrese: Radek Kopel, Lipová 1123, Most, 434 01.

* Do většího podvědomí se dostává další severomoravské seskupení **ATTACK**. Jednak s jistým koketováním o přestupu bubeníka do ROOT a jednak svými dobrými demy. Attack vzniká sloučením dvou nepodstatných spolků v polovině roku 1992. Po několika měsících vzniká jejich první demo "Who Is Guilty", které zavdává nabídku k účasti tehdy ještě fungujícího projektu Petra Jandy Rockmapa. Začátkem roku 1993, kdy mezitím komplikuje a ještě bude komplikovat činnost kapely vojenská služba, natáčí Attack

titulní skladbu dema znovu ve studiu pro již zmiňovaný projekt. Jenže zůstane u nahrávky, projekt Rockmapa v TV i vydání kompilace končí. Rána za ráno, ale vše kompenzuje alespoň následující koncertní činnost během celého roku 1993 s mnoha významnými spolky. Na podzim roku 1993 se sestava vykristalizuje do sestavy téměř současné: Richard Hájek - kytara, zpěv, Fery Řehák - kytara, Bob Kramoliš - basa, Simon Adánek - bicí. V lednu 1994 se Attack v této sestavě uzavírá do československého studia Fors k natočení svého nového dema pod názvem "Human Souls". Následuje vzestup, o kapele se všude dobře píše, hraje se v rádiích, prostě zaznamenává své dílčí úspěchy. Koncertní aktivity se rozšiřují nejen po vlastech českých, ale také do Polska a na Slovensko. Attack následně připravuje své další demo. Adresa: Bob Kramoliš, Hodslavice 397, 742 71.

* Mluvili jsme tady již o dvou nezávislých firmičkách. Nezástaneme pozadu a musíme informovat alespoň stručně ještě o další a možná nejvýznamnější - **Obscene Productions**, který vede undergroundový nadšenec, šílenec, blázen (samozřejmě v dobrém) Miloslav "Čurby" Urbanec. Kromě toho, že distribuuje značné množství českých i zahraničních demáčů, kompilací, vynilů, desek, CD-éček, videokazet (počítejme na desítky či stovky), sám též začal vydávat své tituly. Prvním z nich byl Hermaphrodit s názvem "Chirurgický řez zhnisaným lůnem rodidla" a budou následovat další - samozřejmě budeme informovat. Pokud má zájem někdo si napsat o celkový katalog firmy Obscene - má možnost: Obscene Productions, Miloslav "Čurby" Urbanec, Dolany 117, Staré Ždánice, 533 44.

* U stejné firmy, kde působí skupina Shaark - tedy Free Art Records, vydala svůj debut "Freedoom" jihomoravská nadějná a nová kapela **BAGDAD**. Skupina vznikla zhruba před třemi roky, ovšem ještě pod svým původním názvem El Dosificator Automatico, přičiněním dvou hlavních leaderů kapely - Martina Čermáka (kytara) a Romana Vlachovského (basa). Jak už to bývá - začátky kapel provází personální změny, která se vykristalizovala do sestavy stabilní. Krom dvou jmenovaných BAGDAD tvoří ještě Jiří Černek - zpěv a Karel Dobiáš - bicí. Stylově se BAGDAD nedají zařadit, stejně jako v případě českokrumlovských Enter, hudba vychází z hard core, thrash metalu a punku. Crossover Bagdad nepoužívají, jelikož je prý toto slovo sprofanované. Jejimi oblíbenými grupami jsou Biohazard, Suicidal Tendencies, H-Blockx, ale i třeba Velvet Underground, The Cure a další. Textově se Bagdad zabývá různými psychickými stavy člověka a tím, co se děje v jeho mozku v různých kritických situacích. Nahrávání alba "Freedoom" trvalo 20 dní v kyjovském studiu Shaark v březnu a dubnu 1995. Album je k dostání na MC / CD na adrese: Free Art

Records, Dominikánská 15-19, Brno, 602 00 nebo na adrese kapely: Martin Čermák, M.Majerové 21, Mikulov, 692 01.

* A jaké jsou novinky na českém metalovém kolbišti - CD / MC: **DEBUSTROL** "Vyhlazení" (Monitor / EMI), **VITACIT** "Navostro" (Monitor / EMI), **MASTERS OF CZECH METAL 2** kompilace (Monitor / EMI), **BAGDAD** "Freedoom" (Free Art Records), **SHAARK** "Sinn Fein" (Free Art Records), **DISFIGURED CORPSE** "Dissapointment" (Sheer Records), **HERMAPHRODIT** "Chirurgický řez zhnisaným lůnem rodidla" (Obscene Productions) SP.

* Skupina **MAC BETH** se dočkala prosazení v zahraničí. V reedici vychází v Německu a v Japonsku jejich druhé album "III".

* Skupina **ASMODEUS** natočila během září / října ve studiu Happy v Praze svoji druhou velkou desku, která ponese název "Příjezd krále...". Vychází na CD a MC v polovině listopadu u firmy Happy Music. Máte se nač těšit, bomba letošní zimy...

* Plzeňská skupina Saxana se rozpadla. Šušká se o znovuobnovení thrash metalových **FERAT**...

* **KRABATHOR** nešli s **IMMORTAL**, ale jinými šíleni - **IMPALED NAZARENE**, listopad / prosinec - hotová šňůra samotných Krabathor po České republice, Slovensku a Polsku, kde turné čítá nejvíce zastávek.

* V Žilině se v roce 1991 dala do kupy jedno zajímavé anglicky zpívající seskupení - **SANATORIUM**. Opět jak už je zvykem, začátky jsou stejné - samé personální změny a nejasnost vlastní produkce. Zajímavé to začíná až začátkem roku 1994, kdy se skupina ustálila v současnou sestavu: Martin "Belo" Belobrad - zpěv, basa, Onderj "Onec" Kizek - kytara, Rastislav "Varmo"

Varnecký - kytara a Tibor "Alky" Vlkoláček - bicí. Od května 1994 se tato sestava vydává i na koncertní pódia s poměrně známými spolky. Začátkem března 1995 pak vzniká sedmi skladbové debutové demo "Subculture" (cca 24 minut) ve stylu thrash / death. Toto demo za 50,- Kč + poštovné a více informací můžete získat na adrese: Martin Belobrad, Bajzova 29, Žilina, 010 01, SR.

* Uherskohradištský **MELANCHOLY PESSIMISM** natočili své debutové album. Proslýchá se, že by mělo vyjít do konce roku u firmy Globus International...

* Konečně vychází (15.10.1995) na značce undergroundového labelu Shock Hazard Records nové EP "Progeria" (zatím na MC) českokrumlovských **SIAX**. Najdete na něm celkem osm skladeb - "Amen", "Bells", "Touch Of Sin", "Inhuman Things", "Progeria", "Euthanasia", "Dark Evil" a "Pulvis Et Nihil" za 70,- Kč + poštovné jej můžete získat na adrese: Pavel Závodský, Urbinská 142, Domoradice, Český Krumlov, 381 01. A co konkrétně nového u SIAX? V létě po natočení zmiňovaného EP odešel z kapely bubeník Petr "Petis" Důra a jeho místo obsadil David Zíka (ex - Plastic Grave). Nejbližší budoucnost bude patřit koncertům.

* "Vítr zesiluje, v dálce zní jemná melodie, pomalu se přibližuje k nám". Tímto úryvkem otevírá grind core skupina **DECOMPOSED** své druhé demo pod názvem "Mystery" ("Tajemství"). Demo se natáčelo tři dny na konci června 1995 ve studiu Barbarella. Obsahuje sedm mysticky zpívaných skladeb. Pro firmu Obscene Productions by mělo vzniknout split sedmipalcové EP pod názvem "Labyrinth Of Light" ("Labyrint světla") společně s českými grind coristy **MALIGNANT TUMOUR**. Splitko bude obsahovat sedm skladeb od M.T. a dvě od Decomposed. MC demáč vychází též pod labelem Obscene. Tituly lze objednat na adrese: Obscene Productions, Miloslav "Čurby" Urbanec, Dolany 117, Staré Ždánice, 533 44 nebo na adrese kapely, kde lze objednat další dema Decomposed: "Mystery" (80,- Kč), "And Everybody" 1994 - (65,- Kč), split 7EP "Labyrinth Of Light" (45,- Kč) a CD split 1994 "Death - grind group" - 160,- Kč. Decomposed, Marian Králík, Lipnická 424, Bystřice p. Hostýnem, 768 61.

* Nedávno jsme zveřejnili článek o italské grupě **HOMICIDE**. Od té doby se hodně změnilo, takže zde je takové malé pokračování story Homicide. Skončili jsme v dubnu 1993, kdy začíná turné "Retaliation Tour 93/94", které obsahuje celkem 40 koncertů po celé Itálii. Turné končí až v červnu 1994, jenže po skončení tohoto turné končí nový zpěvák Michele. Během této doby též vychází několik kompilací, z nichž nejvýznamější je jistá americká CD kompilace pro japonský label Lard Records. Na něm se též nachází song "Flying On The Wings Of Time", další demo kompilace se

účastní Homicide ve Francii, Brazílii, Polsku, Finsku a jinde. Díky mnohým distributorům, nezávislých firmám, časopisům a jiných se dema "R.F." Homicide prodalo celkem 1700 ks. Po skončení turné Homicide připravují další materiál, který je zveřejněn na novém demu "Self Determinated Breed", které vzniklo ve studiu Synergy Midi v Miláně na přelomu ledna a února 1995. Nový zpěvák se zatím nenašel, a tak vypomohl jistý Gianluca Melina z kapely Alligator. Nové demo a všechny další podrobnosti získáte na adrese: Massy Allegretti, Viale Metteotti 340, 20099 Sesto S. Giovanni, Milano, Italy.

* Další Alkeholoprojekt je na světě. **HARLEJ** je sice v trochu jiném duchu (pozměněná sestava - Ota Hereš, Tonda Rauer, Vláda Šafránek, Dan Šúra) a jiném světle, ale debutová deska "Aj mena ou bejby hel" (Snake Records) se přiklání na tuto tradici. Vyšla během října podpořená klipem "Toník a Vládík". Uvidíme, jak se další projekt uchytne...

* Nová studiovka **ARAKAINU** v únoru 1996 vyjde u Popron Music, šušká se o tvrdším podání než poslední "Salto Mortale" a "Legendy".

* Chystá se vydání desek hned několika seskupení - většinou moravských spolků - **MELANCHOLY PESSIMISM** (CD, MC), **ENOCHIAN** (CD, MC), **DISSOLVING OF PRODIGY** (7-mi palcové EP), **HYPNOTIC SCENERY** (CD, MC), o novém albu **R.E.T.** jsme vás již informovali...

* **METAL HAMMER TOUR** - tak se jmenuje nový projekt organizovaný agenturou Whiplash a Free Art Records. Jedná se o pojiždny rockový festival obsazený kapelami **ROOT**, **TERMINATOR**, **SHAARK** a **BAGDAD**. Bude probíhat od prosince do června 1996. První akce se uskuteční: 30.11. - Žďár nad Sázavou, 1.12. - Brno, 2.12. - Bzenec. Turné bude probíhat jak v ČR, tak i na Slovensku.

* Skupina **INFANTICIDE** byla založena začátkem roku 1993 bubeníkem Michalem Kedroněm a kytaristou Marianem Omelkou. Rozhodnutí hrát tvrdou muziku bylo už od začátku jasné, a tak se tyto dva hoši spolu s basákem Michalem Halámkem a kytaristou Oldou Škrabalem začínají čím dál tím více scházet na zkouškách. Chyběl však zpěvák, po čase začalo docházet navíc k různým nedorozuměním, takže po odchodu kytaristy Oldy Škrabala na vojnu a basáka Michala Halámka do jiné kapely - hrozí rozpad. Situace se dostala do jiných kolejí po příchodu zpěváka a kytaristy Peteho. Vrací se zpět basák Michal, takže po pěti měsících práce bylo natočeno první demo "Life In Dead Faint". Toto demo sklídilo z drtivé většiny kladné ohlasy jak u lidí doma, tak i v zahraničí. Krátce po natočení nahrávky byl do kapely přijat sólový zpěvák Thoth. Chlapci začali tvořit nové skladby, nevyhnuli se však dalším problémům. Dočasný odchod basáka Michala na vojnu, odchod jednoho ze zakládajících členů Mariana a následné shánění náhradníka, to vše způsobilo nemalé zpoždění. Nakonec však byl nový materiál pod názvem "Always New Looks" natočen v červnu 1995 v nahrávacím studiu Exponent v Hlohovci. Nahrávka byla původně plánovaná jako demo, nakonec však došlo zásluhou firmy Deathvastation Production k vydání na split CD spolu s rakouskou skupinou Depression. V současnosti se situace zdá být v pořádku, post basáka je opět obsazen a novým kytaristou se stal Jenda Horňák z dnes už nefungujících D.M.C.. Kontakt: Infanticide, Šlerkova 1035, Kunovice, 686 04 nebo lépe na adrese: Aleš Ryšavý, Petrov 308, 696 65.

Vyšla debutová deska bzeneckých Shaark "Sinn Fein". Byl to dobrý důvod si posedět v místním kulturáku a pokecat nezávazně o věcech kolem. Povídali jsme si společně s Petrem Korálem s Petrem a Alešem Nejezchlebovými...

MB: "V červenci vám vyšla první deska po pěti letech existence, ale dá se říci, že i delší, jelikož Shaark se dá považovat za pokračovatele Mamutu, případně nějakých dřívějších band. Mezitím kapely, které s vámi začínali dneska už mají tři až čtyři desky. Necitíte v tom určitou nespravedlnost?"

Petr: "Ne! Já osobně si myslím, že naše debutová deska vydá za ty tři, čtyři desky, které mají ti ostatní. Když jsme chtěli natačet desku, bylo nám jasné, že potřebujeme studio, kde budeme mít absolutně volnou ruku. Samozřejmě nemám tolik, takže to muselo být ve studiu, které si postavím sám. Zkrátka muselo tam být vše, co jsme potřebovali a vše podle našich představ. Nechtěli jsme dopadnout jako většina kapel, které mají na svém kontě už nějaké ty desky. Dám příklad - takoví Dark by se možná už ke své první desce raději nehlásili a právě těhle věci jsme se chtěli vyvarovat."

MB: "Desku tedy máte..."

Aleš: "Když už to CD máš a je někdo, kdo ti jej vydá, už ti to tak nepřijde to všechno, co bylo dříve..."

MB: "Slyšel jsem, že máte určité problémy s firmou?"

Petr: "Takhle bych to nenazval. Firma není špatná, je jen trochu nepružná a zaspala, distribuce trochu vážne, je to všechno pomalé..."

MB: "Trochu se vrátím. Nechtěli jste teda desku udělat až do té doby, až s tím budete 100% spokojeni. Jste s ní tedy spokojeni?"

Petr: "Tedy už samozřejmě ne, protože je to více jak rok od nahrání, ale v té době jsme ze sebe vymáčkali asi to nejvíc, co se dalo a když ne na 100, tak na 98% jsme určitě spokojeni byli. Jediný problém je ten, že ta deska měla vyjít o půl roku dříve."

MB: "Jaké máte ambice, co jste touto deskou chtěli dokázat?"

Petr a Aleš: "Chtěli jsme dokázat hlavně to, že za celou dobu hraní na nás byly názory (ať už to byl Mamut nebo Shaark), že jsme jenom druholigová kapela. Kapela, která je sice dobrá, ale ne zase natolik dobrá, aby měla takové renomé jako Krabathor, Terminator, Dark a tímhle tím jsme si dokázali, že se k nim můžeme zařadit. Deska je venku a záleží na tom, koho deska osloví a koho ne, někomu se to libit bude, někomu ne."

MB: "To, že na CD-éčku chybí věci z vašich celkem tří demokazet znamená, že už s těmito staršími věcmi nejste spokojeni nebo že si za tím nestojíte...?"

Petr: "Ba ne, na třetím demu je polovina materiálu jako příprava na desku, tak to není..."

Aleš: "Za všechny věci, které jsme udělali v Shaarku se nestydím a já jsem je ochoten hrát úplně všechny. Nechci škatulkovat, ale nikdy jsme neměnili styl, vždycky to byl rámcově thrash, který se

vyvíjí a posunuje (je to kvůli tomu, že nás stále někdo škatulkuje...)"

MB: "V čem ty sám ten vývoj spatřuješ?"

Aleš: "Já ho spatřuju hlavně v zdokonalování instrumentálním a v aranžích. Dneska dobrou kapelu dělá i zvuk, když se ti povede hutnej zvuk, je úspěch kapely založen na 60% zvuku a 40% nápady."

MB: "Citiš se ovlivněn thrashem, který se dělá teď za mořem - v Americe?"

Aleš: "To asi ovlivňuje, protože ty kapely poslouchám, ale myslím, že v budoucnu se toho Shaark vyvaruje. Dřív jsme hráli hodně ve stylu Slayer, dřív to bylo taky trochu jiný, dneska už si lidi můžou zajít na originální kapelu. Postupem času se snažíme hledat tedy svůj ksicht."

MB: "Přejdeme k desce. Témata textů se na desce liší od textů na demáčích nebo ne, jaké jsou ty texty a zda vůbec názvy "Sinn Fein" souvisí s obsahem a s filosofií desky?"

Petr: "Tuhle desku jsme chtěli v rámci možností muzikantsky i textově nahnat do extrémů. Mělo to být něco, co lidi praští. Politické texty nejsou dneska nic nového. Navíc jsme první kapela, která má ryze politický obal a ne nějaké symboly - lebky, kříže, my jsme chtěli dát do obalu něco, aby každý věděl ihned o co asi jde. Co se týče textů, ty nám dělá kolega a víceméně tak trochu na zakázku a přímo "do huby". Vždycky to spolu konzultujem. Nadhodíme tema a dáváme to dohromady sami. Název desky je trochu něco jiného, ale má to celkem dost společného. Lidi v tom můžou cítit naše domácí podmínky - mohou se vcítit do těch Irů. Vždycky se musíš dívat taky očima těch druhých, které odsuzujeme. Netýká se to jenom Irů, ale i Palestinců a vlastně všech světových konfliktů. Vždycky ten pohled na určitý problém je z pozice toho silnějšího a mocného zkršené - viz Amerika. Vždycky to ale odnášejí ti neviní."

MB: "Zajímavý je, že kromě těch politických textů jsou zde i texty k zamyšlení, a tak trochu abstraktní..."

Petr: "Je to možný. Na jednu stranu jsou tam politický úvahy, který jsme s našim textařem vlastně převedli do angličtiny, jsou hodně přímocare a vznikly prakticky spontánně, rozvitá myšlenka bez jakýchkoliv příprav. No a ten druhý druh textů je skutečně k zamyšlení. Vznikaly samozřejmě delší dobu, měli jsme na to více času, a proto jsou i více propracované."

MB: "Fajn, jak to bude vypadat s koncertama?"

Aleš: "Ale teď už docela dobře. Máme de facto dva manažery - Flika Stránského a Jardu Tichého, kteří nám budou dělat koncerty jak většího druhu, tak i po klubech. Koncertně jsme na tom fakt dobře. V poslední době to byly kšefty na Moravě a Slovensku a rádi bychom v nejbližší době do Čech. na triku máme za celou kariéru

odehráno cca 150 až 200 koncertů - nevím, jestli je to málo nebo hodně a hlavně se to nedá ani spočítat. Nejvíce koncertů však odehrajeme tady na jižní Moravě - to je to zázemí, který nutně potřebuješ."

MB: "Na jižní Moravě je velká koncentrace metalových kapel, když to srovnáme s jinými okresy v Čechách. Na metal na Moravě chodí relativně hodně lidí. Nemáte pocit a strach, že se stanete regionální záležitostí?"

Aleš: "Strach ne. Záleží to na snaze kapely dostat se i někam jinam, záleží to na propagaci. Pokud je dobrá kapela a dobrá propagace, rozkřikne se to a je to v pohodě. Ostatně ten největší ústup thrashe byl před dvěma až třemi roky a teď je doba návratu - podívej se na M.A. Machine Head, nový Kreator, nový Slayer, Testament, všichni se snaží přitvrdit. Kontaktovat se musíme s kapelama venku a snažit se tam dostat. Je to práce na tři, čtyři roky. Pokud ovšem máš schopné lidi kolem sebe, stačí ti jenom jedna deska a ti lidi tě protlačej."

MB: "Předpoklad na to, dostat desku ven, tu je. Deska je nazpívána v angličtině. Vidíte to nějak reálně?"

Aleš: "S thrash metalem je to trochu problém, protože tyhle kapely jsou u větších firem, v death metalu je taková výhodička, že existuje strašně moc podzemních labelů, které spolu hodně spolupracují. Musíme to tlačit, snažit se, reálná možnost tu je!"

MB: "Přiznal jsi, že je to těžké. Neměli jste nikdy chuť začít zpívat česky? Ostatně Mamut česky zpíval..."

Aleš: "Já jsem o tom nikdy neuvažoval. Mě se totiž zdá, že když něco nafrázuji česky, že to ani nevyzní..."

MB: "Takže přeju všechno nejlepší a díky za rozhovor..."

Aleš: "My děkujeme a přejem všem časopisům, ať se prodávají!"

Připravil -las- za asistence -pkk-

REACTION ECSTASY TRANCE

O téhle kapele jsme už hodně napsali, jenže se u ní děje tolik zajímavého a významného, že jsme nemohli reagovat jak jinak než rozhovorem. Tážeme se tedy celé kapely a managera Karla Šustíka.

MB: "Taga Records v současné době z určitých příčin stojí. Je to firma, která vám vydala debut. Promítlo se to nějakým způsobem i na Vás?"

R.E.T.: "Částečně ano, ale Taga Records už v současné době nestojí, nýbrž obnovuje svou činnost. "Depression" není náš debut."

MB: "Ptám se na to v souvislosti s vaší připravovanou deskou, kterou vám měla Taga Records původně vydat?"

R.E.T.: "O všem se bude teprve jednat se zástupci Taga Records pro český trh. Proto jsme ani s jiným českým labelem nejednali, abychom neporušili dohodu. Nechceme, aby veškerá tíha "In Memories" padla na bedra managementu Reaction Ecstasy Trance."

MB: "Mimochodem. Jaký byl prodejní i jiný úspěch debutu "Depression"?"

R.E.T.: "Prostě, že už dnes není CD k mání a ve světě i u nás je vyprodáno! Ono ten počáteční náklad 500 ks CD / MC byl směšně nízký a je potřeba ho urychleně zvednout, poněvadž začínají často chodit ohlasy i poptávky ze zahraničí. A to ještě chce po nás

zahraniční distributor, jemuž připadlo 323 ks CD-éček pro zahraniční distribuci a dle jeho slov už CD "Depression" u velkých labelů nikde není, další tituly, které již nemáme a v zahraničí, především teď v USA, po nás CD chtějí. Ještě štěstí, že alespoň brzy vyjde naše debutní koncepční CD "In Memories", který snad dá zapomenout na CD / MC "Depression".

MB: "Objevily se zprávy, že vaši novou desku točíte pro zahraničního vydavatele. Prozradíte nám něco?"

K.Š.: "Vše, co vím! Jak jsem už naznačil, byli jsme jednat na Century Media v Dortmundu. Včera jsem už podruhé úspěšně jednal se zástupci jednoho z největších vydavatelství v Polsku Baron Records z Piekar u Katowic. Pravděpodobně v lednu 1996 to tam vyjde v nákladu 1000 kusů MC výhradně pro polský trh a podotýkám, že za velice levné a přijatelné ceny. Když se to bude dobře prodávat, což je podmíněno udělat nám dobrou promotion v Polsku a my zase musíme na oplátku toto učinit zde neznámým polským skupinám, nevylučuje se ani prodání licence na CD, a nebo popř. odkoupení z Century Media. Abychom byli v Polsku známější, třebaže se CD "Depression" hraje na několika rozhlasových stanicích a některé hudební magazíny a fanziny o nás hlasitě mluví a chtějí CD "Depression" (bohužel...snad příští CD), vydáme zřejmě jako jediná zahraniční formace na promo sampleru stájových kapel Baron Records a v únoru nebo v březnu organizuje Flauros (Baron Records, vokalista jedné z nejlepších black metalových skupin norského ražení nejen v Polsku - Mastiphal) promo turné našich nových děl Mastiphal a Reaction Ecstasy Trance v Polsku (asi 7 až 10 koncertů společně, black death horde s Christ Agony) a u nás, což zajišťuje náš management a vypomáhá Jarda Tichý (je možné, že bude hrát i Root, pokud mu vyjde nová deska), převážně asi na Moravě, jelikož nemůžeme riskovat a musí se alespoň vynaložené náklady pokrýt. Mimochodem Mastiphalu se prodalo za tři týdny v Polsku přes 1000 ks MC nového (druhé album) titulu "For A Glory Of All Evil Spirits Rise For Victory", což hovoří samo o jejich popularitě i daného stylového zaměření v Polsku. A to ještě nevyšlo CD, které vyjde v prosinci 1995. Ale vraťme se ještě k zahraničnímu vydavateli Sheer Records, s kterým jsme podepsali a uzavřeli smlouvu. Je to potěšitelný fakt pro všechny dobré underground formace, které mají ambice prosadit se v zahraničí, že konečně vznikl přímo v kolébce evropské metalové hudby - anglický nezávislý label Sheer Records z Londýna, na kterém se podíleli dva češi a angličan a koncem roku vyjde pět až šest titulů (pět českých skupin a jeden polský doom black Themgoroth, což je druhá špičková domovská kapela skvělého klávesisty Sammacha z Mastiphal. Tato iniciativa a nezměrné vynaložené úsilí je především dílem mého dlouholetého přítele Sváti Schwarzera (M.A.Bona)."

MB: "Změnilo se něco na koncepci či původním záměru nov desky "In Memories" od té doby, co jsme mluvili spolu naposledy?"

R.E.T.: "Materiál na album "In Memories" se nahrával 6.-24.9.1995 ve studiu Barbarella v Ostravě pod zručným vedením producentů Pavla Zyma a Jiřího Krejčího, kteří odvedli vysoce kvalitní práci. Na LP se podílelo celkem osm hostů, kteří pomohli docílit naší představu."

MB: "Jak to bude vypadat s distribucí vaší nové desky u nás?"

R.E.T.: "Víceméně jsme na tuto otázku už odpověděli. To záleží na tuzemském vydavatelství, jestli nějaké bude (pravděpodobnost je, protože M.Kovář opět volal a jeví zájem). Jinak přímý kontakt máme na Music Disc - Třinec, abychom distribuci měli pod

kontrolou. Spolupracujeme a písemný kontakt máme s Obscene Production a Epidemie Distribution."

MB: "Jaká bude koncertní aktivita Reaction Ecstasy Trance?"

K.Š.: "O tom jsme se taktéž bavili. Kromě promo turné v ČR a v Polsku se odbude jeden koncert na Ukrajině. V jednání jsou koncerty v Rakousku, Německu a Finsku (kěz by)."

MB: "Chcete něco doplnit či nám prozradit něco, co ještě nevíme?"

K.Š.: "Alespoň krátkou úvodu, ale bez kluků, kteří by to neřekli. Mám už při svém věku něco naposlouchané a znám hudbu šedesátých, sedmdesátých, osmdesátých i první polovinu devadesátých let, tudíž můžu nezainteresovaně naše nové debutní koncepční album "In Memories" zařadit a hodnotit. Nebojím se to napsat a budoucnost mi dá určitě plně za pravdu, že se jedná o hodnotné umělecké dílo, které je svým způsobem zpracování naprosto ojedinělé (u nás jistě, ale i dokonce i ve světě), symbolické a vysoce originální (nikdo nemůže nařknout z klišé a plagiátu nějaké skupiny, i když u nás se o to budou snažit). Není to také typický doom metal, jak na albu "Depression", nýbrž jde o hudebně-umělecko-osobitý směr, kterým se skupina R.E.T. nyní ubírá, díky obrovskému tvůrčímu kompozičnímu talentu frontmana Jarri Sliže, muzikantského umu ostatních členů kapely i skvělých hostujících hudebníků. Teď je jen na vás, abyste toto mimořádné umělecké dílo dovedli náležitě ocenit, protože bez podpory hudebního tisku to opravdu nejde, čehož si velmi obáváme, jelikož není u nás na dostatečné úrovni. Věříme však, že u Metal Breath toho zcela určitě dosáhneme."

MB: "Díky za rozhovor."

připravil -las-

OWN WORDS

R.E.T. "In Memories"

"In Memories" je koncepční album, které je z velké části vzpomínkové s celkovou naší vizí se spojením minulosti, přítomnosti, budoucnosti a posmrtného života se splnutím duší.

"Satan's Saviours Envoys From Hell!" - velké nebezpečí - nepodléhat jednotlivcům, kteří chtějí získat moc a později ji zneužít. Minulost varuje! "Casualties Of Belief" a "In The Flesh Inhumed And Died" - autentický děsivý příběh ze dne 20.7.1994 z uprchlického tábora rwandského národa Hutů v Zaire. Je o nejtěžším pachání zla proti lidstvu. Ten, kdo se dopouští těžkých zločinů vůči svým nejbližším, dojde k spravedlivému potrestání až v posmrtném životě (má to souvislost i s "Just Now"), kdy je eskortován do jiné dimenze, kde se objevuje pouze zlo, které sám páchal na zemi a až po dlouhé době může být reinkarnován. O tom pojednává "Just Now".

"Trilogy" je naše vize od minulosti (kdy člověk zemře), přítomnosti (kdy nejbližší silně truchlí), budoucnosti (splnutí duší) k Času radosti, který po každodenním lidském utrpení musí jednou nastat a v něm se setkat s těmi, které jsme vždy obdivovali a milovali. Základ "Trilogy" vznikl už v roce 1991, kdy byla po smrti Dalibora udělána skladba "Memory". "Memory" je věnováno památce na našeho zesnulého zvukaře Dalibora Korbuta, který tragicky zemřel téhož roku. "Eyes For Crying, Soul For Hope" a "Time Of Joy" je věnováno památce známých zesnulých umělců.

Polská hvězda svítí na celém světě!!!

Polská death metalová kapela Vader byla u nás delší čas pojmem zcela neznámým. Ledy se však prolomily po několika velmi úspěšných koncertech po celém území naší republiky a těchto několik koncertů rozpoutalo zájem našich fanoušků o tuto velmi zajímavou a zcela ojedinělou smečku. Nejen, že Vader zcela převálcovali naši death metalovou špičku, ale získali si u nás velmi slušné renomé. Bodejť by ne, když desítky fanzinů a časopisů po celém světě bájně popisují jejich desky, ale hlavně jejich koncertní shows. Nejčastěji se skloňuje slogan: "Největší death metalová bomba a smršť Vader". Přibližme si alespoň trochu základními informacemi jejich dosavadní kariéru. Zrození téhle bandy se datuje do roku 1986, kdy ji stvořili tři maníci: Peter - kytara, Doc - bicí, a Jackie - basa. Začátky stejně jako v celé východní Evropě byly stejné. Represe ze strany úřadů a hlavně téměř nemožnost nahrávání ve studiu. Skupinu to však nezastavilo, naopak podporou fanoušků undergroundové death / grind scény dalo závdavek ke zvěčnění prvního oficiálního dema pod názvem "Necrolust". Skupinu zaštitil podzemní label Carnage Records (později Carrion Records) a díky této firmičce se začalo demo distribuovat

do celého světa. Tento label později začal být výhradním dovozcem a distributorem známé Earache Records z Anglie. V roce 1990 se Vader vydávají opět do studia, kde vzniká jejich další demo "Morbid Reich", které záhy získává takovou popularitu, že se stává snad nejprodávanějším demem v death metalové historii. Díky tomu podepisují Vader smlouvu s již zmiňovaných Earache a v červnu 1992 nahrávají v anglickém Rhythm Studios pod producentskou taktovkou Paula Johnsona (Cathedral, Benediction) své debutové album, které následně vychází pod názvem "The Ultimate Incantation". Vader se stávají první skupinou z post komunistických zemí, která vydala album na západě. V roce 1993 následuje obrovské turné po celé západní Evropě, která čítá zhruba 40 koncertů společně s Bolt Thrower (GB) a Grave (S). Následuje druhá část - tentokrát americké turné s Deicide, Suffocation a Dismember. Za květen a červen téhož roku čítá americké turné celkem 30 koncertů. Konec roku Vader tráví doma v Polsku na turné v rámci "Polands Greatest Musical Event 93", během něhož pořizují Vader živou nahrávku "The Darkest Age - Live 93". Po dvaceti štacích končí světové turné pod názvem "World Incantation Tour 93". Zmiňovaný živák vychází pouze v Polsku pro lokální label. Rok 1994 tráví Vader přestávkou či náhodnými koncerty (mj. i u nás) a na podzim vychází opět jen pro Polsko mini CD "Sothis" pro značku Baron Records. Toto mini vychází letos v reedici taktéž u polské firmy, ovšem nyní již u Massive Records, tentokrát již s ohledem na celý svět. Nové období pro kapelu začíná však na jaře letošního roku, kdy Vader vydávají své druhé oficiální album "De Profundis" pro opět polský label Croon Records. Největší zajímavostí alba je asi obal, který vytvořil Wes Benscoter, tvůrce obalů Amorphis či poslední desky Slayer "Divine Intervention". Vader prodělali též personální změny, které se vykristalizovaly do podoby: Peter (zpěv, kytara), Doc (bicí), China (kytara) a Shambo (basa). V poslední době se hovořilo o rozkmitření se svou bývalou firmou Earache, což se zřejmě projevilo u jejich nové desky "De Profundis". Doufejme však, že se situace okolo Vader ještě zlepší, protože jejich hudba zato rozhodně stojí. -las-

DECOMPOSED "Mystery" MC (OBP 004)

Konečně je na světě zcela nové demo této výborné kapely!!! 7 zbrusu nových songů s famózním zvukem, barevným obalem a profi kazetou je nyní k dostání za 60,- Kč + poštovné!!! Zajímavý, velice technický death metal s řadou rychlých násypů!!! Výborné!!!

**OBSCENE productions, Miloslav "Čurby"
Urbanec, Dolany 117, 533 44 Staré Ždánice**

RECENZE RECENZE RECENZE

Hodnocení desek provádíme podle stupnice 0 až 7.

THE ALMIGHTY "Crank" (Crystalis) 1994

Znáte tu kytarovou muziku ve stylu Slaughter, Cinderella, L.A.Guns? Jó, jasně že jo. Tak v tomto soundu natočili angličtí The Almighty předchozí dvě slušná alba. Znovu teď nechám trochu pracovat vás. Zkuste si představit, že tento styl pořádně zvukově zhutníte, přidáte trochu basů, zbrutálíte zpěv. Tak teď byste měli mít jasný obrázek o tom, jaká tak asi by poslední deska "Crank" měla být. Škatulkovat se mi to v žádném případě ani trochu nechce. Nejlepší skladby: trochu coreově olíznutá "Move Right In", "Crank and Deceit", "United States Of Anarchy", před kterou je slyšet během cca patnácti sekund (ani ne) všech padesát názvů států USA. Zrovna mě tak napadlo, že uvádět všechny skladby na place je nošením dříví do lesa, tak si to kupte. The Almighty ode mne dostanou jen šest, protože až vydají další bombu, nebudu jim moci dát už lepší známku. Je to špica! -pch-
*****6

ASPHYX "Asphyx" (Century Media Records) 1994

Tak a po čase řve v mých uších opět nový Asphyx díky své, v pořadí třetí regulérní desce, pojmenované jednoduše: "Asphyx". Tak co, nastala nějaká hudební či stylová změna? Ptám se sám sebe ještě před samotným poslechem tohoto díla. Kdepak! Opět se s prvními tóny rozhněvalo hutné, těžké, depresivní pomalé tempo, které vkusně střídá s ocelově rychlými salvami, což je opravdový základ doomu. Typické prvky Asphyx: když pomalu, tak stále syrově a tvrdě. Když rychle, tak těžce a smrtelně. Asphyx jako vystřižený. Deska, ač znějící stále stejně dunivě ostře, je na druhou stranu protkána množstvím změn. Každý z nástrojů je zde jaksepatří zviditelný, nezvykle dominantně tady zní basa, což dělá z tohoto LP právě tu syrovou nahrávku, určenou těm, co si rádi brousí ušní orgány zvukem. Je to opravdový Asphyx, kapela, která kdysi možná nevědomě založila doom metal v té nejryzejší podobě a zůstává po letech stále svá. Poctivý band, myslící to jak se svou hudbou, tak s námi (posluchači) doopravdy a upřímně. Novinkové dílo je právem pojmenováno podle hudebního stylu, kapelou razícího - Asphyx. Ta deska má náboj, který se nevybíjí. Ač stále stejný, pořad jiný. Asphyx patří ve svém stylu opravdu k elitě. Sice už bez Drunnena, který jej, dejme tomu zviditelnil, pořad ale v kurzu, na minimálně stejné úrovni jako v minulosti. Způsob hry Erica Danielse je již dávno originální úrovně, což titul "Asphyx" pouze potvrdil a zpečetil. Tímto skvělým dílem u mě Asphyx znovu těžce zabodovali a definitivně vyvrátili zcestné obavy, že bez Martina to už nebude ono. Je to ono! To, co jsem od Asphyx očekával, nová deska skutečně přinesla! -beery-
*****6

AT THE GATES "Terminal Spirit Disease" (Peaceville) 1994

Ač je tato věc již trochu starší, je třeba se o ní alespoň krátce zmínit. Není to album jak by se mohlo na první pohled zdát, ale na druhou stranu to zase není ani mini album. "Terminal Spirit Disease" je svou délkou kolem 33 minut někde uprostřed. Obsahuje

6 klasických songů + tři věci živě. Ovšem tyto "živé" věci dosahují v poklidu kvalit věcí nahraných studiově. At The Gates jsou švédové a patří k nejlepším ze stáje Peaceville. Totiž to, co předvádějí na tomto maxi je něco neuvěřitelného. Jejich death metalová instrumentální, aranžérská i zvuková virtuozita se totiž jasně blíží k jejich slavnějším kolegům Death. Kdybych nevěděl, že skladby "Terminal Spirit Disease" či "Forever Blind" pocházejí od At The Gates, klidně bych si je spletl s produkcí Death. Zpěvák je totiž hodně podobný Chuckovi! Nenechte se však mýlit nějakým plagiátorstvím. At The Gates jsou originální - dokazuje to například skvělá balada "And The World Returned", u které se naprosto rozplýváte. Těmto třem jmenovaným skladbám skvěle sekundují další dvě a to: "The Fevered Circle" a "The Beautiful Wound". Poslední tři živě hrané songy skvěle a nenásilně doplňují tuto sestavu skladeb. Jedná se zřejmě o tři starší (ovšem skvělé) deathové kousky: "All Life Ends", "The Burning Darkness" a "Kingdom Come". Super death metal. Škoda jen, že At The Gates nejsou až tak slavní, jak by si zasloužili... -las-
***** 1/2 6,5

BABYLON SAD "Kyrie" 1994

Death metal a varhany se v poslední době snoubí čím dál tím častěji. Toto album Babylon Sad není výjimkou. "Kyrie" je velice zajímavý počín, o kterém se dá něco výstižného a srozumitelného jen velice těžko napsat. Hutný death, technodeath s doom prvky je možná trochu obsáhlejší škatule, ale když jste tak chytří, zkuste si to sami. Velice mě štve, že nemohu psát recenzi na CD, nebo alespoň kazetu s texty, protože díky častým pauzám, ať už ve skladbách nebo mezi nimi, nejsem schopen rozeznat, kterýže song zrovna poslouchám. Muzika je ale na "Kyrie" velice zajímavá, tvrdá a rozmanitá, i když se občas nádech nějakého jiného vlivu (třeba Death, Paradise Lost) najde, rozhodně se neurazíte nebo nennudíte. Tohleto album je jedno z nejponurejších, které jsem kdy slyšel, ale bohužel mu chybí trochu větší spád, který je patrný jen v první třetině MC. Dále mám chvílkami pocit, že jsem v některých motivech zabloudil a vůbec nevím, kde jsem. Ale to bloudění je docela příjemné. -pch-
**** 1/2 4,5

BATHORY "Requiem" (Black Mark) 1994

Čachtická paní by se divila, co všechno se pod jejím jménem skrývá. Tahle skandinávská metalová legenda, která nikdy v životě nekoncertovala (!!!), má už za sebou pěknou řádku alb, jež nemohu a nemohu spočítat, ani kdybych se zbláznil. Na přelomu osmdesátých a devadesátých let se mi totiž vysloveně znechutili a nějak jsem je přestal vnímat. Po prvním poslechu "Requiem" musím konstatovat, že v tom ještě nějakou dobu vytvrám. Teď vám vysvětlím proč. I když se jedná o návrat k thrash metalu, a to pěkně rychlému a syrovému, jde stále o jednoduchou a chaotickou muziku. Navíc tento thrash kdyby vyšel před deseti lety, možná by si nějakou krásnou známku zasloužil. Ale teď? Tato hudba asi dnes již nikomu nic neřekne, a řekne-li, tak akorát to, že mám pravdu. Vždyť já si mohu pustit kvalitnější alba třeba sedm let stará a rozhodně se budu více rozplývat než po poslechu "Requiem". Nu, milí žáci, nepotěšili jste mě a ani já vás nepotěším!!! -pch-
** 2

BENEDICTION "The Dreams You Dread" (Nuclear Blast Records) 1995

Představovat birminghamské nárezobijce Benediction je zřejmě holý nesmysl. Kapela, která u nás odehrála snad nejvíce kšeftů ze všech death metalových smeček, kapela, která má na svém kontě hezkou řádku alb a mini alb, kapela, ze které pochází Mark "Barney" Greenway a takových nej či přírovnání najdeme určitě více. Benediction ač si to nepřiznáváme patří ve světě k těm opravdu prvotřídním seskupením death metalu. Přiznám se však bez okolků, že v minulosti Benediction mými oblíbenci rozhodně nebyli. Proč? Jejich styl mi přišel jaksi strojený, uměle vytvářený a nastavovaný, bez energie a drive. Jiná situace je ovšem u novinkového alba "The Dreams You Dread", které mne dostalo a na Benediction měním názor. Jednak došlo k jakémusi zvolnění a ubrání brutality - to považuji za to nejlepší, co Benediction udělali, ovšem nikoliv změkčení. Tvrdost budiž pochválena a zachována. Sound dostal jaksi hutnější a průzračnější a chytlavější podobu. Některé pasáže jsou totiž více thrashové než deathové, což není vůbec nikdy na škodu. Znatelné je to v takových skladbách jako "Denial", "Soulstream", "Where Flies Are Born" či zřejmě nejlepší skladbě "Certified...?". Album obsahuje celkově jedenáct většinou však zemitějších a pomalých skladeb ("Answer To Me", "Griefgiver", "Saneless Theory"). Klasické věci jsou zde dvě a to "Path Of The Serpent" a titulní "The Dreams You Dread". Benediction si svým novinkovým albem určili svůj další směr a cestu, kterou procházejí ve vývoji hudebních stylů, měli bychom uznat, že si zvolili správně. Přidejme k tomu ještě skvěle zpracovaný a originální obal a je z toho album jako fík... -las-
***** 1/2 5,5

BIG BOSS "Q7" (Škvrna Records) 1994

Yeah! První sólová deska leadera brněnských ROOT Jirky "Big Bosse" Valtra je na světě nějaký ten čas. Jo, jenže co o ní napsat a co kritizovat? Kritizovat pomalu není co, jelikož Q7 je tak šokující, nevidané, neslychané, neuvěřitelné a hlavně nezařaditelné - je to rock? Je to pop? Je to alternativní hudba, new age? Co tedy? Ani jedno z toho! To je pocitovka - jde to přímo z duše (zpěv) a hudba je jaksi doplňující prvek či navoditel atmosféry. Každá skladba je svým způsobem hitovka, ovšem celek tvoří devět poměrně jednoduchých, ale geniálních věcí. A dál? Nejlepší charakteristika se nabízí ve skladbě "Mystic Sky And Mystic Earth" - cituji "Mystické nebe a mystická Země, to je můj vnitřní svět, svět bez lží a falše, to je můj vlastní svět...". -las-
***** 6

BIOHAZARD "State Of The World Adress" (Warner Brothers) 1994

Máte zkalenou mysl? Že ano? Nezoufejte a ihned si pusťte nový Biohazard. Ten totiž vaši hlavu pročistí znamenitě. "State Of The World Adress" není jen název alba, ale též první a asi i nejlepší skladby na celém poměrně zdařilém dílku, které stojí na velice hutných a tvrdých kytarách, úderné base a sborech. Stylově se jedná o hodně tvrdý a moderní thrash s hard coreovými prvky. Rád bych se zmínil také o ostatních fláčích na desce, ale jelikož jsou si všechny podobné jako vejce vejci, shrnu to do jediné kostky. Občas si Biohazard trochu zarapují, chvílku zase vypouštějí brutální vokály, bohužel však nemohu říci, a to mě nejvíc mrzí, že by

změnili alespoň trochu rychlost. Stále stejné, stále stejné, čím dále se už poněkolkáte albem proposlouchávám, zdá se mi nudnější a nudnější. Asi bude chyba ve mě, protože ta muzika tak špatná není, ale koncentrovat se pořádně od začátku až do konce opravdu nejde. Příště tedy až také budete mít zkalenou mysl, pusťte si místo Biohazardu raději plyn!!! -pch-

*** 3

CINDERELLA "Still Climbing" (Polygram) 1995

Jedněmi z hlavních představitelů tzv. glam rocku konce osmdesátých let byla i americká popelka Cinderella, která společně s mnoha dalšími skupinami prodávaly milióny desek a vyprodávaly stadióny. "Still Climbing" je půl roku venku a absolutně žádná odezva. "Jak je to možný?", ptal jsem se svého kolegy a on mi odpovídá: "To víš, musíš se zeptat pánů Cobaina a jim podobným. Od té doby, co je, nebo byla Nirvana se situace otočila - seattle a grunge prodávají milióny a Cinderella a ostatní jsou v útlumu...". Všem těmto skupinám mamutí firmy vypovídají smlouvy a přitom je to velká škoda. "Still Climbing" ovšem vůbec není tou povinnou ukončovací deskou. To je sakra dobře povedená práce. Na ploše jedenácti songů sice stálá trojice Tom Keifer - kytara, zpěv, Eric Brittingham - basa a Jeff Labar - kytara nepředstavují nic nového, ale prověřeného a výborného - hard rock křížený s glam rockem. Skladby jako "All Comes Down", "Blood From A Stone" či "Still Climbing", "The Road's Still Long" - to je prostě skvělá klasika. Samozřejmě nechybí opět výborně udělané balady a to "Hard To Find The Words" a "Through The Rain". Cinderella a její čtvrté studiové album dokázaly jedno podstatné. Hard rock a glam rock nepatří ani náhodou do starého železa a dlouho patřit nebudou!

-las-

***** 5

CORONA "Život není kriminál" (Snake Records) 1995

Ne, opravdu to není ta technopopová kapela stejného názvu, nýbrž pražská heavy rocková formace, která na našich pódiích nějaký ten čas působí. Poprvé o sobě dala kapela více vědět, když vydala svůj první sedmipalcový singl "Naivka / Můžu ti lhát" v roce 1993. V letošním roce se Corona měla dočkat debutu u BM Music, ale nedočkala se. Pod svá ochranná křídla ji vzala firmička Snake Records (první titul). Corona je jak už bylo řečeno heavy rockovou formací, nic víc, nic méně. Hudba k pobavení, vyblbnutí na vesnických tancovačkách a koncertech, zde nejde o nějaké exhibice, je to rock'n'roll, je z toho cítit radost z hraní, zkrátka sranda, nic vážného. Hudebně to není nic složitějšího, o to ani nejde a ani celkem nejde o zpěv Martina Musila, který není až tak bombastický. Kluci zvolili skvělou variantu - spoustu hostů na realizaci této desky - Vilda Čok si zazpíval a udělal text k nejlepší věcičce "Život není kriminál", Aleš Brichta a Libor Machata (Kern) také texty ("Nelži to nejsou slzy", Libor dva - "Bohové vášně" a "Jak roky jdou"). Krom rychlých rock'n'rollových věcí nechybí samozřejmě k tomuto stylu potřebné balady (jinak "pomaláče" či "ploužáky") - "Hádky", která je též klipovkou a předposlední "Málo tě znám". Mě osobně se deska "Život není kriminál" moc líbí, ovšem nic nového pod sluncem to rozhodně není, tohle je někde v polovině osmdesátých let a nikoliv v devadesátých. O.K. -las-

** 1/2 2,5

CORONER "Coroner" (Dark Wings / Motor Music Records) 1995

Coroner - dnes již legendární švýcarská thrash kapela. Od vydání velmi kvalitního alba "Grin" uběhl už nějaký ten pátek a o kapele se mnoho nevědělo. Letos přišlo na náš trh album nové. Není to album v pravém slova smyslu. Jedná se totiž o velmi kvalitně udělaný - jak po stránce grafické, tak i dramaturgicky - výběr největších hitů Coroner, ovšem podpořené pěti absolutními novinkami, které jsou jak jinak než geniální - svou stavbou a zvukem skvěle podaný originální thrash metal. Ostatně to Coroner dělá celou svou kariéru, vždy svojí hudbou své fanoušky i kritiku překvapí něčím novým či nějakým zvláštním experimentem (použití různých druhů počítačových či jiných efektů). Největší hitovkou novinek je po úvodním intru hned první "The Favourite Game" následovanou baladou "Gliding Above While Being Below" a oběma částmi skladby "Golden Cashmere Sleeper". Dále na výběru najdeme takové pecky jako jsou - z alba "Mental Vortex": "Divine Step (Conspectu Mortis)" nebo skvělou cover verzi "I Want You (She is So Heavy)" od Beatles či tři skladby z alba "Grin" - "Serpent Moves", "Der Mussolini" a letošní úprava skladby "Grin" (No Religion Remix), která asi všem vyrazí dech - techno úprava - absolutní úlet! Neznámější skladbou vůbec bude asi "Last Entertainment (T.V.Bizarre)" z prkna "No More Color" a známou též ze stejnojmenného klipu. Nalezneme tu i dvě nejstarší skladby z let 87 a 88 a to "Reborn Through Hate" a "Masked Jackal". Poslední výraznější skladbou je "Purple Haze" udělaná jako cover verze od Jima Hendrixe přímo jako jam session v jednom rádiu. Velmi pěkně a citlivě udělaná plejáda nejlepších skladeb Coroner si prostě musí zasloužit dobré hodnocení. -las-

***** 6

DARK FUNERAL "Open The Gates" 1994

Mnozí z vás, kteří již Dark Funeral slyšeli a nejsou současně znejícímu blacku nějak zvlášť nakloněni jistojistě namítnou: Další z řady hoven. Názor je názor a já jej nikomu neberu. Mám také svůj názor, který se s předcházejícím postojem příliš neshoduje. Dobře, také nemám rád, když někdo někoho kopíruje, ale to by musela hrát každá kapela pomalu jiný styl a to je nemožné. V hudbě Dark Funeral žádnou kapelu než právě je neslyším a to je jedna ze základních příčin, proč mě toto mini LP vzalo. Další příčinou je kupříkladu skvělé tempo, kterým se nahrávka odvíjí. Typicky blackové - když zpomalí, je stále dostatečně rychlé. Všechny čtyři písně na titulu "Open The Gates" si jsou dost podobné, což však nepovažuji za negativní jev. U D.F. mi nejde o hráčské instrumentální výkony, ale o celkový feeling, který je perfektní a to není žádné subjektivní konstatování. Za pár let či desetiletí se o podobných záležitostech jako D.F. bude mluvit v black metalovém undergroundu jako o klasice. A kdo nesouhlasí, ať se této sortě vyhýbá není jednoduššího řešení. Jiným řešením je zúčastnit se tohoto ponurého a smutného pohřebního průvodu. Brány jsou dokořán, stíny nad Transylvánií viditelně tmavnou a vaše skryté touhy se mají šanci vyplnit. To však pouze ve znamení všech rohatých...tajemně šerý pohřeb právě probíhá. -beery-

***** 5

DEICIDE "Once Upon The Cross" (Roadrunner Records) 1995

"Once Upon The Cross. Fear him, Fear him, Fear him...Satan". Tak co říkáte na třetí desku antikřesťanské ligy Deicide? Jak tentokrát Deicide opěvují svého pána? Nezavrhli jste náhodou partu tatíka pekelných vokálů, pana Glenu Bentona? To jsou zase blbý otázky! Vzhůru na hudbu v podobě devíti úderů Bentonova bucharu, které zmiňované LP obsahuje: Úvodní, skvělá rozjezdovka "Once Upon The Cross" jasně naznačí, že nekompromisní Deicide zůstávají věrní svým kořenům. Nezbytné intro a pekelný nájezd jsou toho jasně důkazem. Refrérový čínel je okouzlující. "Christ Denied" - druhá skladba v pořadí se nepřivalí, ale přiletí. Sehranost kapely je bezpochybná, což tato věc mimo jiné dobře dokazuje. Dojde i na sólička. Typickým riffem je propletena třetí pecka "When Satan Rules His World". Skladba je dost tvrdá, ale nese se v o něco pomalejším tempu (zasvědčení doufám rozumí). To už se však zarývá do uší i do mozku zabíjäcká věc "Kill The Christian" a Deicide hlavně ke konci nemohli být rychlejší. To je klepec. Po kratičkém, ale zdrcujícím intru páté skladby "Trick Or Betrayed" a rozeznění prvních tónů tohoto kusu jdete opět jako u předcházejících songů do kolen. To samé platí i o další skladbě "They Are The Children Of The Underworld". Následující titul "Behind The Light Thou Shall Rise" už pouze potvrzuje předcházející úvahy. To už se však tlačí do vašich uší předposlední song "To Be Dead", jehož refrén působí na slabší jedince trefně - mučení. Desku uzavře poslední úder pojmenován trefně - "Confesional Rape", po němž se po Deicide zase nějaký čas slehne zem. Nezbyde nic jiného, než stisknout "repeat" a zopakovat si tuto porci kvalitního černě smrtičího žrádla. Společnost Deicide na jednu stranu opěvovaná a uctívána a na druhou stranu pomlouvaná a zatracovaná nezklamala, opět potvrdila, že její postavení, které je v DM scéně opravdu dobré, zůstane ještě dlouho pevné. Možná, že někteří tzv. kritici tuto desku odsoudí, ale pro mne jsou Deicide navždy originální, otevření, sví, rozpoznatelní, nekompromisní a možná trochu tajemstvím zahalení díky Glenu Bentonovi. Deicide jsou opět zde a vám nezbyvá, než se poklonit za nový výborný matroš. Do prdele - "Once Upon The Cross"!!! -beery-
***** 1/2 6,5

EDITOR "Shut Up!" (Metal Age Productions) 1995 MC

Tak jsme se konečně dočkali. Ano, ano, Editoru to konečně vyšlo. A nejen podle jejich představ. Tento velice moderní a nápaditý thrash se dá velice krásně poslouchat, v celém albu to doslova žije od začátku do konce. I když nevím, čím to je, ale začátek se mi zdá lepší. Nejposlouchanější song celého debutu je pro mne "Fuck Or Die!" a titulní "Shut Up!". Teď si vlastně tak vzpomínám, proč mne to tak celé vzalo. Je to trochu podobné mým oblíbeným Tankard. To bude asi ono. Ale stejně to je skvělé, protože se mohu zapřísáhnout, že o žádném kopírování nemůže být ani řeči. Jedinou velikou závadou je to, že celé toto dílko vyšlo pouze na MC (CD jsme ještě neviděli), které zrovna nejlépe zpracována není - obal nic moc, texty - pouze šest z deseti? -pch-
**** 1/2 4,5

ELEGY "Lost" (Modern Music) 1995

Původně jsem chtěl tuto recenzi napsat vážněji, ale mnoho okolností mne přivedlo k tomu, že tato recenze bude tak trochu "skákáci", ale vše bude souviset se vším. Elegy - název tohoto

německého bandu řekne pouze snad jen těm nejzatvrzelejším sběratelům a toho mekčího žánru, a těm ostatním neřekne vůbec nic, stejně tak jako mě do doby, kdy jsem slyšel jejich x-tou, možná debutovou desku (vůbec netuším, firma neposkytla žádné materiály) a to se vši skromností mám už leccos naposloucháno. Přečetl jsem si nedávno časopis Bang! a s recenzí na tutéž desku musím s větší částí souhlasit. Elegy totiž produkují jakýsi přetechnizovaný pokusmo líbivý hard rock, který ztroskotává především na "ječivém" nikoliv s přehledem zpívaném vokálu jistého E. Novinga. Hudba by se dala v mnoha místech skousnout, ovšem s tím, že některé úseky až nechutně připomínají o trochu známější a vyspělejší kolegy Dream Theater. Jenže ti necpou do svého soundu tolik exhibicionismu a zbytečností jako Elegy. No jo jenže, my novináři se shodneme, že Elegy jsou průměrnou bandou a slabým odvarem těch největších hvězd. Pokud ovšem srovnáme technickou vyspělost instrumentalistů, výrazná image, zvuk a další věci s českými ekvivalenty (či spíše hvězdami), dojdeme k šílenému zjištění - nebe a dudy. Doufám, že chápete, jak to myslím - samozřejmě, že v náš v neprospěch. "Under Gods Naked Eye" je cajdák jako hrom a jasná komerční věc, úvodní "Lost" a hlavně druhá "Everything" a "Spirits" jsou hlavními tahouny desky a ostatní skladby jsou jen nitným přívěškem. Průměrné kapele odpovídá i průměrně zpracovaný obal (poušť, skála, blesky, měsíc, vše do červena) - huh, kliše jako fík. -las-
*** 3

ENTER "Scared" (Globus International) 1995

Po letech váhání a přešlapování z místa na místo mají českokrumlovští Enter přímo raketový start. Nejprve řádka kvalitních koncertů a najednou znenadání i debut "Scared" (po hodně dlouhé době další česká deska u Globusu!). A nyní vše po pořádku. Proč to všechno? Enter chytili na pravém místě a v pravý čas vítr do plachet, nabrali kurs moderní thrash (někdy hodně nesprávně nazývaném hard core) s houpající se lodí zvanou rytmikou a zvukem pronikající i přes burácející moře a praskot stěžňů. Hledat moře či přesně zmíněnou loď (škatulkovat) nemá naprosto žádného významu. Enter na svém zvukově (na české poměry kvalitně odvedená práce, ovšem lepší studio by přístě neškodilo) a instrumentálně dobrém debutu předvádějí celkem osm svých skladeb, z nichž však jsou některé příbuzné hudebně k Sepultuře (čímž se nějak Enter netají - závěrečná devátá "Altered State" je totiž jejich cover verze z alba "Arise") a nemalou měrou jistými úseky i k Panteře. Ale nechme přirovnávání. Enter debutem "Scared" dokázali, že jsou zřejmě nejlepšími ve svém stylu u nás. Jistá mladická nerozváznost je albu cítit, ovšem druhá deska bude jistě pro všechny absolutním překvápem. Za nejpovedenější songy bychom mohli vybrat "Pulse Machine", "Souls Criminal", "Thorn" a třeba třetí "Terrorize". Skvělý. Teď už jen závisí na firmě, aby to též protlačila i mimo území našeho malinkatého státečku... -las-
**** 1/2 4,5

FEAR FACTORY "Demanufacture" (Roadrunner) 1995

Že by další přelomová deska roku 1995. Dá se to říci tak z púlky. Hned si vysvětlíme proč. "Demanufacture" je oficiálně druhým opusem Fear Factory, tím prvním bylo "Soul Of A New Machine" z roku 1992, tehdy však Fear Factory produkovali spíše industriální death metal s otevřenými vrátky i do jiných stylů. "Demanufacture" je jinde. Je to směska zatraceně kvalitního úderného a pekelného

thrash spojeného s hard core podloženým počítačovými samplly. Uff! To je hrůza, zní to blbě, ale něco na tom je. Pojdme to nazvat lidověji - Fear Factory jsou jasnými pokračovateli stylu a trendu Pantera, ovšem do svého (!) soundu dávají hodně nového. Jednak je zvuk daleko dravější, tvrdší a agresivnější než zmiňovaná Pantera, ale i zpěvem si s ničím nezadá s Mr. Anselmem. Kromě pekelně "nasraného" zpěvu tady najdeme i vynikající čisté zpěvné vokály. Na druhou stranu však musím poznamenat, že "Demmanufacture" hudebně nepřináší zas tak něco extra nového. Kromě spojení s počítačovými samplly už tyto všechny postupy byly vymyšleny. Ale nechme rytí, vždyť z Fear Factory nemusíme mít žádný strach. Je to vynikající materiál, každá skladbička aspiruje na hit, z těch výraznějších bych uvedl absolutně zničující věc "New Breed" a z těch ostatních: titulní "Demmanufacture", "Zero Signal", originální "Body Hammer" a následující "Fleshpoint". To je jen výčet, těch výborných je tu samozřejmě daleko více. O dobrých deskách se píše jen v superlativech, takže, abych to nepřeháněl, další si domyslete! -las-
***** 6

FIGHT "Small Deadly Space" (Sony Music) 1995

Fight jsou dnes již normální záležitostí a není třeba je tedy více představovat. Staroušek Rob Halford (kdysi člen legendárních Judas Priest) se na stará kolena zbláznil, a tak trochu omládl se svojí novou kapelou říkající si Fight. Po velmi dobrém debutu "War Of Words" a dvou bezvýznamných maxisinglech máte před sebou druhé "Small Deadly Space". Vše by se dalo shrnout do několika následujících slov. Nemastné, neslané, v porovnání s debutem méně úderné, nevýrazné, nic nového, nic překvapivého a převratného. Je to dobré album v duchu moderního amerického crossoveru a thrash metalu. Vyložené hitovky zde nenajdeme. Že by se Fight ve svém vývoji jaksi pozastavili a nevěděli kudy kam? Zřejmě! Normální deska zalouží normální ohodnocení. Posuďte sami! -las-
**** 4

HARLEJ "Aj mena ou bejby hel" (Snake Records) 1995

Jak vy do mě, tak já do vás. Tahle deska pražského Harleje jsou samý motorcky, rokenrol, drogy, chlást, ženský, no prostě všechno, co k pořádnému bigbitu patří. Alkohol a Kabát tak získávají dalšího konkurenčního koně, který jim určitě bude šlapat na paty. Není divu, protože Vláda Šafránek, Tonda Rauer, Ota Hereš, Dan Šůra a Tomáš Miřátský mají tuhle muziku v krvi. Harlej, to je velice jednoduchá převážně rokenrolová hudba s veselými texty. Velice rád bych se zastavil u všech dvanácti songů celého opusu, ale to by bylo nošení dříví do lesa, protože si to stejně všichni koupíte. Tak jen ty nejlepší: klipovka "Vládík a Toník", skvěle melodická "Zfetovanej", psycho "Braunová" a titulní "Aj mena ou bejby hel". Za zmínku stojí též "Brikety" z hudbou od Džudas Príst a klasickým českým refrémem: "...brikety jdou, brikety jdou...". Nejslabším kouskem tu bezesporu je "Dárek", jehož dějový obsah je strašný. Pozor na to, abyste se nepře poslouchali, protože moc jednoduchá muzika a skoro stupidní texty s ándrgrandem nemají nic společného. Ve velké dávce uškodí, v malé pomohou a uklidní. -pch-
*** 1/2 3,5

ICED EARTH "Burnt Offerings" (Century Media Records) 1995

Nezdá se vám, že ty opravdové thrashové kapely a desky jaksi v poslední době chybí. Metallica, Megadeth, Testament a spousta dalších jde svým vývojem dopředu a thrash jakoby vyprchal. Jaké bylo moje překvapení - Iced Earth a jejich zbrusu nová deska "Burnt Offerings". Čistokrevný thrash metal vynikající třídy, avšak nikoliv klišovitý. Je to osobitý originální melodický a někdy i techno thrash s vynikajícím feelingem a dravostí. Tvrdě znějící kytarové aranže s vynikající rytmikou se snoubí s výborným zpěvem a vytváří tak dokonalý celek. Celek nijak kompaktní. Každá část desky totiž má svůj ksicht a opravdovost. Za potencionální hity by se dalo označit všech osm skladeb, z nichž největší pecka je druhá v pořadí "Last December" a pátá "Burning Oasis". Všichni ti, kteří si chtějí poslechnout pravý thrash v novém kabátě, mají možnost. Jsou tady američtí Iced Earth! -las-
***** 6

KERN "Totální tunel" (Kern Sound Spounter) 1994

Slzy v koutku a nostalgie jako hrom. To se vám nebo některým z vás může stát, když se řekne slovo Kern nebo když zavzpomínáme na léta největší slávy před rokem 1989. Kluci si toho jistě užili až až. Čtvrtá deska "Totální tunel" vyšla už sice před časem (na vlastním labelu) a na trhu je aktuální výběrové album, ale musíme se této desce věnovat, jelikož za to stojí. Úplně přesně chápau, co to znamená udržet se tak dlouho na výsluní (které už Kern samozřejmě nemá) a také udržet si fanoušky. Možná právě proto je "Totální tunel" rozdílný s předchozími alby. Je totiž méně komerční a tudíž i tvrdší - přitvrzený sound a moderní prvky a aranže - to Kern samozřejmě chválí, snaha posunout se někam dále. Skladby jako "Bulimie", "Blekenvajt", "Ještě nejsem ztracený" nebo "Srazte jim walkmana" a hlavně "Mladej pták". Kdyby totiž tohle hrály mladé kapely, byly by z nich hvězdy a objevy domácí scény. U Kernu se to bere jako samozřejmost - instrumentální vyzrálost a um je zřejmě někdy i překážkou. Nové skladby bychom mohli porovnávat s takovými soundy jako mají Mötley Crüe, Skid Row či podobnými tvrdě znějícími hard rockovými kapelami. Kern si navzdory různým pochybovačům a škarohlídům udržel jasně svůj ksicht a dobrou pověst. Nutno dodat na závěr dvě věci - závěrečný bonus "Blízko nás" je velmi pěkně udělaná vlastní přitvrzená cover verze a dobrý dojem z desky dokresluje velmi pěkně udělaný obal. -las-
**** 4

KING DIAMOND "The Spider's Lullabye" (Massacre Records) 1995

Celých pět let jsme museli všichni počkat na nové album Krále diamantů jako jeho další v pořadí šestého sólového počínu. "The Spider's Lullabye" se řadí k těm deskám, u kterých mám zvláštní pocit. Ten pocit je především takový, že když si poprvé poslechnu tu či onu desku, nelíbí se mi a až po čase se stane mojí velmi oblíbenou (ovšem to platí jen u velmi malého počtu kapel). Přesně tenhle pocit u této desky nastal. Jaké bylo moje první zklamání nad "Pavoučí ukolébavkou", když jsem ji slyšel poprvé. Vyčpělé, nic neříkající, sám sebe vykrádá, staré - to byly moje první reakce. Se spoustou z nich budou jistě fanoušci souhlasit. Je pravda, že King Diamond nestvořil tentokrát absolutně nic převratného, nýbrž svoji klasickou sakra melodickou thrashovou desku se zapamatovatelnými a z hlavy nesnadno smazatelnými songy.

Takovými jsou "From The Other Side", "Six Feet Under", "Killer", "Moonlight" a samozřejmě další. Rozebírat podrobněji Diamonda by bylo nošení dříví do lesa. Všichni jeho styl a hudbu notoricky znají. Jednoduše řečeno, je to dobrá deska, nic víc... -las-

***** 1/2 4,5

KRABATHOR "The Rise Of Brutality" (Deathvastation Production) 1995 SP

Kontakt: c/o Deathvastation Production, P.O.Box 1, Ostrožská Lhota, Uherské Hradiště, 687 23

Doposud posledním počinem Krabathoru je sedmipalcové EP s názvem vyjadřující vše: "The Rise Of Brutality". Je to opravdu vkusný předkrm, před právě vycházejícím třetím LP, pojmenovanou stručně a výstižně, jak jinak než "Lies". A co že toto EP obsahuje? Jsou to ony kýžené songy, jenž Krabathor natočili minulý rok, pro své promo demo, určené pouze pro hudební vydavatelství. Trojici songů předchází stylové intro, o němž se dá tvrdit, že je netradiční. Po něm se z reprobeden vysype song první "Pain That Does Not Hurt". Podle této písně Krabathor poznáte a to hlavně díky vokálním partům, neboť stylově se Krabathor posunuli do brutálnějších a extrémnějších vod death metalu, než bylo v minulosti zvykem. Druhou písní je "The Truth About Lies". Je to promyšlenější skladba, která je svou brutalitou doslova přitažlivá. Závěrečný song je z této placky nejlepší a nejhitovější. O zpěv se zde střídají oba pilíře Krabathoru - tedy Christopher a Bruno a celkově to zní velice zajímavě. Též sólička i refrén jsou okouzlivé. To je k písním vše. Instrumentálně a zvukově je toto EP v pohodě, instrumenty spolu nezvykle dobře spolupracují. Faktem je, že nahrávka nemusela být zvukově tak syrová, ale zápor to samosebou není. Takže pokud toto EP ještě nemáte, tím pádem nejste dostatečně nalezení na "Lies", okamžitě si sežeňte tuto desetiminutovou kolekci. -beery-

***** 6

KREATOR "Cause For Conflict" (Gun Records / BMG) 1995

Po předchozí "obnově" a po skoro třech letech o sobě dal opět vědět německý thrash metalový velkán - Kreator. Tentokrát je to již sedmé LP kapely, pojmenované titulem "Cause For Conflict". Toto album je po čase opět definicí slova thrash, což se o minulém "Renewal" říci nedalo, ale to neznamená, že by bylo nějak méněcenné. "Cause For Conflict" obsahuje normálně 12, ale v digi - packové verzi 13-ti dílů, a proto se soustředíme na "papírovou" verzi. Z těchto třinácti songů má drtivá převaha povahu ryze thrash metalových skladeb ďábelkého tempa. Některé mají sice "pomalejší" předehru či mírné zpomalení kupříkladu při refrénu, ale to už je neopakovatelný styl Kreator. K takto popsaným písním tedy učtět patří první tři a to: "Prevail" ("Převládat"), "Catholic Despot" ("Katolický krutovládce"), a "Progressive Proletarians" ("Pokroková proletáři"). Dalšími dvěma jsou "Bomb Threat" ("Pumová hrozba") a "Men Without God" ("Člověk bez Boha") - ta je přímo ultrathrashová, obsahuje snad všechny prvky thrash metalu. No prostě klasika. Zbývající dvě skladby, patří do zmiňované sorty se jmenují "Dogmatic Authority" ("Dogmatická autorita") a "Sculpture Of Regret" ("Skulptura žalu"). Rychlého tempa je i bonusová cover verze skupiny Raw Power a to "State Oppression" ("Stav útisku"), ale vzhledem k tomu, že původem od Kreator nepochází, bych ji sem nezařazoval. Asi poslední věcí, která už však spíše spadá do

pomalejších songů je "Hate Inside Your Head" ("Nenávist uvnitř tvé hlavy"), ale refrémem se řadí do skladeb rychlejších. A nyní přejděme k o něco "klidnějším" věcem na albu, kam se zapíše - "Crisis Of Disorder" ("Krise zmatku"), osmička "Lost" ("Ztracený") a "Celestial Deliverance" ("Nebeské vykoupení"). Album uzavře kompozice, která je z celého alba nejpomalejší, ale hodí se sem a je dobrá a zajímavá. Tato věc je rozdělena na pomyslné tři úseky. Nejprve song jako takový o klasické instrumentální stavbě, pak asi čtyři minuty ticha a jako závěrečné outro skladby a samozřejmě celé desky, zde zazní jistý druh noise v délce asi tří minut. Myslím, že není co dodávat. Kreator dokázal všem pochybovačům, že není ani náhodou u konce svých sil, což toto výborné a opravdu silné album zcela jasně dokazuje. Tahle kapela nám bude mít ještě dlouho co říci svou hudbou, to se vsadte! Mrzí mě pouze skutečnost, že odešli dva dlouhodobí, vlastně zakládající členové Kreator - Rob a Vantor, které zde znamenitě nahradili Christian Giesler a Joe Cangelogi. Kreator je opět tady a k mé velké radosti se skvělým materiálem "Cause For Conflict" -beery-

***** 7

LACRIMOSA "Inferno" (Hall Of Sermon) 1995

Kontakt: Hall Of Sermon, Postfach 749, Rheinfelden, 4310, Switzerland.

Než se naše vynikající doom metalová základna výrazněji prosadí v zemích západní Evropy, uteče jim možná šance. Dostalo se nám totiž do rukou nové album skupiny Lacrimosa. Bohužel s podrobnějšími informacemi budeme skoupí. Nevíme totiž zhola nic, ale jejich "Inferno" opravdu stojí za pozornost už několika věcmi. Jedná se totiž o německý čistě doom metalový soubor, který doprovodný zpěv předvádí ve svém mateřštině. Teď už slyším "Uh!", ale pozor němčina v tomto případě není zlá, ba naopak. Na "Inferno" nalezneme osm skladeb v celkové délce přes 61 minut - dodejme opět, že nejkratší bez intra je 4:09 a nejdější 14:03. Jsme opět u doom metalu a tam prostě platí zásada: "Země neoraná, země neprobádána", a proto je vše možné. Krásné spíše smutné a melodické pasáže vytvářené kytarami a klávesami a na druhé straně tvrdost tvořená bicími a basou. Samozřejmostí je i další nástroj - v tomto případě viola a ženský vokál, který nejvíce vrcholí v jedné ze dvou anglicky zpívané a bombastické "No Blind Eyes Can See", ale ta zdaleka není jedinou hitovkou. Co skladba to perla a originál. Jmenujme takové další: "Schakal", "Kabinett Der Sinne", "Versiegelt glanzumströmt" či thrash - industriálně laděná "Copycat". Tisíce možností nelze na těchto pár řádcích vylíčit, jednoduše řečeno - je to jak skvělá hudba k odreagování, tak i k poslechu. Album "Inferno" vrcholí čtrnáctiminutovou doslova doom metalovou operou "Der Kelch Des Lebens", která snad nemá nikde ve světě obdobu. Blíží se možná již více k vážné muzice, ale stále zůstává u svého původního ksichtu. Není slov! Mega Shot! Není co dodávat. -las-

***** 1/2 6,5

M.A.C. OF MAD "M.A.C. of Mad" (D SMACK U Promotion) 1995

Kontakt: David Urban, Za poričskou bránou 10, Praha 8, 186 00.

Velmi zajímavé seskupení M.A.C. Of Mad, která existuje už téměř dva roky, jde mílovými kroky za svým cílem. Byť jsou M.A.C. Of

Mad stále ještě klubovou kapelou, dosahují svojí originální hudbou stále výraznější úspěchy. Takovým jasným důkazem je vydání CD maxisinglu se čtyřmi skladbami vydané ve vlastní režii jako promo. Sound kapely připomíná nebo lépe řečeno se řadí mezi takové elektronicko - kytarové spolky z nichž jmenujme ten neznámější - Ministry. Ale ne, teď si jistě myslíte, že jde o plagiátorství! Nikoliv. Čtyři songy zřejmě představují současné možnosti M.A.C. Of Mad, ovšem pak skromnost stranou. Většina věcí je v středně rychlém tempu, skladby jsou vesměs postaveny na jednoduchém kytarovém motivu podpořené rytmikou bicích a podbarveny "samplerovým" zpěvem, který se objevuje ve všech skladbách. Nejpomalejším songem je "No Survive" coby zřejmě cover verze od Godflesh "Like Rat". Z vlastní tvorby pak vynikají první dvě věci - "You Must Decide" a "Steel Feet", které bych bral jako reprezentativní vzorky. Ne moc povedenou věcí se zdá být poslední "Wasting Time". M.A.C. Of Mad rozjeli něco, o co se u nás zatím ještě nikdo nepokusil a za to jim patří vznešené uznání. -las-
**** 1/2 4,5

YNGWIE MALMSTEEN "Magnum Opus" (Music For Nations) 1995

Představovat švédského kytarového mága Yngwie Malmsteena je asi to samé, jako říkat malému dítěti, co je to dudlík. Ten dudlík ještě za chvíli použijeme. Malmsteen sólově působí a vydává sólové desky již řádku let a vydává technicky vynikající alba, to se musí nechat. Jenže to asi není ještě vše. Letošní "Magnum Opus" se nevyhýbá jakýmkoliv způsobem ze zajatých kolejníc a je pouhou další řadkou tohoto vynikajícího kytaristy. Skladby stále na jedno brdo - vyčpělé, pop - hard rockové, tisíckrát obehnané s neskutečným až vlezlým malmsteenovským exhibicionismem. Co je moc, toho je příliš. I stejná image unaví a přestane bavit. Hudební vývoj se zastavil u dudlíku a nejde dál. Malmsteen je Malmsteen plus námezní hráči (mezi nimi najdeme i nás známého basáka Barryho Sparkse ze spolupráce s Milošem Dodem Doležalem), autorsky se na desce ještě podílel i zpěvák Michael Vescera. Krom klasických středně rychlých a rychlých věcí zde najdeme jak jinak než baladu ("I'd Die Without You"), ale i snad nejzajímavější věičku celého alba "Overture 1622" laděnou vážnou hudbou. Jedenáct skladeb - podtrženo, sečteno. Nic víc, nic méně. Toť vše! -las-
*** 1/2 3,5

MASSACRA "Sick" (Phonogram) 1994

Touto recenzí vám mám přiblížit materiál desky "Sick" skupiny Massacra. Předem vás upozorňuji, že deska je to skvělá a že ji nijak nepřechvaluji. Z jedenáctky písní co obsahuje, je opravdu těžké najít slabší kus, proto se soustředíme jen na ty absolutně nejsilnější, které "Sick" skýtá - jsou to věci "Madness Remain" a "Ordinary People". Obě mají skvělé kytary, jakožto sice celé album, ale tyto přeci jen něčím vyčnívají. První zmiňovaná skladba mě dostala díky neobvyklému počátečnímu zvukovému efektu kytary a dále díky skvělému poznávacímu riffu, jímž je song propleten. Druhá věc mě nadchla díky své naprosté propracovanosti a jednomu výbornému nápadu, jímž je podmalování celé skladby jakýmsi "pískáním" kytary, které je skvěle "smontované" se skladbou jako takovou. To chce slyšet! Další nadstandartní věcí je kupříkladu "Lack Of Talk", která je celkově více melodická než ostatní songy. Mezi typické "výpaly" bych naopak zařadil "Broken

Youth" či "Can't Stand". Je tu všechno - frázování zpěvu, kytary, bicí - absolutně typické pro tuto desku. Mezi ostatními songy naleznete buď stejně dobré věci jako ty, o kterých jsem se zmínil, nebo věci sice dobré, ale ovlivněné některými nejmenovanými skupinami. Album jako takové celkově ovlivněné není, ale některé skladby bohužel ano, ale i beztak působí skvěle. Deska je podle mě celkově originálně pojata, přinesla s sebou něco nových nápadů - ale nyní mě něco napadlo - není to ta Massacra, ten spolek francouzů, co ještě nedávno přísahali na death metal? To asi těžko, vždyť "Sick" nemá s death metalem pranic společného. "Sick" je tvrdé album pojaté moderním stylem, ale ne death metal... Na to dnes nehleďte! Je to francouzská Massacra! Ti, kteří v roce 1990 vydali debut "Final Holocaust", jeden z pomníků death metalu. Ano, Massacra zradila svůj původní styl, možná nevěděli jak dál (???), nebo já nevím co, a tak natočili toto album. Je jen na vás, jak jej přijmete. Massacra by za něj ode mne sice dostala vysoké hodnocení, ale žádné body dávat nebudu a počkám na další "vývoj" popisovaného bandu. Smíšené pocity - to je ten správný výraz pro můj dojem z tohoto dílka, ale i přesto je skvělé. -beery-
bez bodového hodnocení

MASTERS OF CZECH METAL 2 sampler (Monitor / EMI) 1995

Po několikátém poslechu tohoto skvělého dílka mi napadá pozměněná nerudovská otázka: "Co s tím?". Nikdy jsem totiž nebyl postaven před nic obtížnějšího, co se recenze týče. K tomuto opusu mám spoustu výhrad, které si ale umím vysvětlit, a vím, že to snad ani jinak udělat nešlo. Vemte si, že chcete udělat sampler. Přijdete tedy do gramofirmy, nabídnete jim to, a když s tím budou souhlasit, tak si pochopitelně začnou diktovat podmínky. Těmi jsou jednoznačně stájové kapely, které zaručí prodejnost. Z druhé strany. Nikdo rozhodně nepůjde do toho, udělat čistě doom metalovou kompilaci, protože se neprodá. Jediné řešení je tedy splácet všechny styly dohromady, v tomto případě skvěle a citlivě, a zmapovat tak českou metalovou scénu. Ve zhruba pětasedmdesáti minutách samplu najdete šestnáct velmi dobrých kapel ze všech koutů Čech, Moravy i Slezska, které se jistě po právu mohou považovat za to nejlepší metalové, co u nás je, tedy Masters Of Czech Metal 2. Snad jediná banda, která zde chybí, je bombastický Arakain, který ovšem musí mastit jednu legendu za druhou a na normální thrash už asi kašle. Ale o tom nemá cenu se vůbec rozepisovat, protože tady jde teď o české metalové mistry. Ty mohou rozdělit na skupiny, které mají alba, a na ty, které ne. Nebo to zkusím podle stylů. To bude asi nejlepší, protože pojedou od začátku do konce samplu. První kapelou je death metalový Krabathor a jejich "In The Blazing River" - rozhodně stojí za zmínku, ale tu všichni stejně znáte z "Cool Mortification". Dále následuje thrashová sekce s různými odnožemi, které jsou velice blízké. A reprezentanti? Nemesis, Apostasy, Asmodeus, Mortuary, Anarchuz, Kurtizány z 25.Avenue a Krucipůsk. Dvě další bandy velice krásně navazují - "chláštáci" Kabát a Alkehol. Alternativní snůžka rytmů a melodií jsou Monroe. Tak a je tu to, na co jste všichni čekali. Hvězdná doom metalová pětka Chimera, Love History, R.E.T., Hypnotic Scenery a Black Heaven mě přesvědčila o tom, že doom asi nakonec aktivně poslouchat začnu. Tak a to bylo šestnáct českých metalových mistrů, u kterých by bylo nošením dříví do lesa představovat názvy skladeb, alb či demáčů, protože producenti Petr Korál a Pavel Maňas od nich vybrali skutečně to nejlepší, co vybrat šlo. Na závěr bych chtěl citovat Petra: "Zkrátka a dobře: ať se to někomu líbí nebo ne, v rukou držíte důkaz, že

soumrak českého metalu ještě zdaleka nenastal. Tvrdost budiž pochválena!!!". Nezbývá než souhlasit a konstatovat, že Masters Of Czech Metal 2 je nejlepším samplerem, co u nás zatím vyšel. -pch-
***** 5

MERCYFUL FATE "Time" (Metal Blade Records / Globus International) 1994

Jestli jste právě dočetli recenzi na desku Kinga Diamonda "The Spider's Lullabye", možná budeme mít pocit, že se tyto dvě recenze moc nebudou lišit. Představovat Mercyful Fate nemá význam. Víte, že po mnoha letech se dala tahle grupa opět dohromady a chrlí jednu desku za druhou. Pokud mám srovnávat s předchozí "In The Shadows", pak je "Time" co do obsahu ani ne tak horším materiálem, jakož spíše téměř stejný jako produkt Kinga Diamonda. Ono se není čemu divit, jelikož polovinu věcí složil sám Diamond a všechny skladby otextoval. Potom nechápu, proč jsou Mercyful Fate a ne jen King Diamond. Desku je téměř rok stará, ale věnujme se jí díky tomu, že ji na náš trh vyvrhl a v licenci vydal Globus. Nic nového, klasické možná už trochu vyčpělé, nic neříkající (až na výjimky - "Time", "Nightmare Be Thy Name", "Angel Of The Light") diamondovské songy, nic víc, nic míň. Ale ano, je to dobré, ale neškodilo by to nějakým způsobem obohatit o něco nové, zajímavé. Takhle Diamond vykrádá pouze sám sebe a to začne sakra brzy nudit. Přičteme klišeovitý obal a máme tady něco o co ani nestojíme.
-las-

*** 1/2 3,5

MORBID ANGEL "Domination" (Earache Records) 1995

Novinka Morbid Angel "Domination" byla natáčena v přelomových měsících let 1994 / 1995, vyšla nedávno a zde předkládám výsledný protokol její pitvy. Zcela zelený disk obsahuje 11 kusů, nad kterými jsem se jednotlivě pozastavil a vyplivl k nim několik slov:

1. "Dominate" - úvodní věc alba. Autorství: Trey Azagthoth. Klasická, typická rychlovka samého začátku desky.
2. "Where The Slime Live" - tempo poněkud zpomalí, ale nahradí ho opravdu těžké pasáže, no zkrátka Morbid Angel. Je to opět Azagthothova věc, tentokrát zpestřena zajímavým a vhodným experimentem s hlasem Davida Vincenta.
3. "Eyes To See, Ears To Hear" - zde se již autorsky představuje nový kytarista Eric Rutan, coby vrchní skladatel této věci (Trey je až druhý). Song je v tvorbě Morbid Angel ryze novějšího pojetí. Rutan je vpravdě novou aktivní a potřebnou silou starých Morbid Angel. Stará škola je zkrátka obohacena o nové kytarové postupy ve své tvorbě. Tak tomu samozřejmě je i u následujících Rutanových skladeb.
4. "Melting" - autorství: Rutan. Tento titul je předěl, nebo chcete-li intro. Jednoduché, vkusné a tajemné.
5. "Nothing But Fear" - stejně tak, jako předchozí věc, je i tato po stránce autorské zcela v Rutanově hudební režii a dá se konstatovat, že tomu i odpovídá. Je to zkrátka rychlejší pohodovka, kde dojde samozřejmě i na pomalejší pasáže.
6. "Down Of The Angry" - autorství patří pro změnu Azagthothovi. Skladba je více našťvanější než předchozí věc a to platí i o sólech.
7. "This Means War" - autorství se opět střídá, na řadě je Rutan. Tento titul je věc skvělého tempa. Rutan je přínos. Myslím, že kdo se snaží hudbu na této desce prohlédnout, rozezná způsob psaní

hudby obou kytaristů. jedno je jisté - jejich kombinace působí skvěle a její výsledek je více než výborný.

8. "Ceasars Palace" - nic naplat, tuto skladbu, nejlepší na desce, napsal Trey. Je to zkrátka kořen Morbid Angel. Asi po dvouminutové předeře se přímo geniálně přehoupne v nejlepší věc, jejíž dominantní riff je neopakovatelný. Je to hudební ztvárnění definice slova genialita, ať si myslíte, co chcete.

9. "Dreaming" - Azagthothova práce pokračuje vkusným instrumentálním předělem. Je to už něco víc než jen outro.

10. "Inquisition (Burn With Me)" - tento song je Treyův poslední. Věc zní opět klasicky. Dost mne zde zaujali sóla. Je to zkrátka vážná hudba svého stylu.

11. "Hatework" - album uzavírá tato Rutanova poslední věc. Je to nejnetypičtější skladba alba "Domination". Instrumentálně je maximálně promakaná a Vincentův řev je též obdivuhodný. Důstojná tečka alba.

Co dodat závěrem? Trey Azagthoth zde opravdu exceloval, ale bez Rutana by toho nebyl schopen, což je více než jisté. A proto, Morbidní Andělci, už nikdy nenahrávejte pouze ve třech s jednou kytarou. Trey u sebe musí zkrátka někoho mít. Proti dílu "Domination" je předchozí bratr "Covenant" neuvěřitelným slabochem. S odstupem doby to tak je. -beery-

***** 1/2 6,5

MY DYING BRIDE "The Angel And The Dark River" (Music For Nation) 1995

Jméno skupiny My Dying Bride bylo vždy opředeno zvláštním významem a to nejen z pohledu fanoušků, ale i z pohledu hudebních kritiků. Tytam jsou doby, kdy "Moje umírající nevěsta" produkovala brutální a těžko stravitelnou hudbu. Kdysi kapela jasně zařaditelná do metalového undergroundu. "The Angel And The Dark River" tuto neoddelitelnou zeď naprosto zbourala, jelikož se posouvá do absolutně jiných sfér a to do světa duševna a pocitů. Převážná část desky je v podstatě pocitové vyluzování tónů na různé nástroje. Nehleďte zde ani brutální zpěv, ten je už dávno minulostí, vystřídal jej smutný beznadějný vokál. Většina ze šesti skladeb je postavena na jednoduchém základním avšak silnému motivu a na něj se nabalují další krásné pasáže. Z toho co bylo uvedeno možná vyzní, že deska vůbec není tvrdá. Ona tvrdá je a to zatraceně. To je jasně vidět už v úvodní dvanáctiminutové skladbě "The Cry Of Mankind", kde z dlouhého nenápadného intra se vyklubou po několika minutách "tvrdé jádro" skladby. Všechny songy, pokud se tak dají nazvat, jsou pomalé, tvrdé, melodické a hlavně naprosto silné a monstrózní. Monstrositu tří následujících skladeb "From Darkest Skies", "Black Voyage" a "A Sea To Suffer In" umocňuje další zajímavý nástroj v tomto hudebním stylu - housle a to vůbec nemluvě o klávesových nástrojích použité v posledně jmenované. Nepřekvapí ani typická stopáž všech šesti zúčastněných skladeb - nejkratší 6:30 a nejdelší 12:13. Teď by slušelo položit otázku - co je to za styl? Je to doom metal či není? Vyberte si. Taková je odpověď. Vůbec nejsilnější věcí třetího řadového alba je zřejmě předposlední "Two Winters Only", není zas až tak originální, ale je v ní prostě něco přitažlivého a pocitového. Naopak nejtvrděší věcí je závěrečná "Your Shamful Heaven", i když se z počátečního intra nedá usuzovat. Nejzajímavější na ní je to, že melodii zde drží kupodivu opět housle. Tak a tohle si představte v koncertním podání - nelze si představit! Naopak si to lze reálně představit jako poslechovku u vás doma... -las-

***** 6

NEVERMORE "Nevermore" (Century Media Records) 1995

Téměř pět let nás dělí od doby, kdy se objevilo na pultech poměrně úspěšné a u nás známé poslední album amerických Sanctuary. Tato výborná kapela se pak záhy rozpadá, aby se částečně reinkarovala v roce 1995 v nový zajímavý spolek Nevermore. Zpěvák a někteří bývalí členové Sanctuary pokračují v rozdělané práci. Jistá paralela tu mezi Nevermore a Sanctuary jasně existuje. Je to především styl a tím je skvěle podaný úderný pomalejší americký thrash, avšak poněkud techničtěji vypracovaný a v moderněji zaranžovaný. Pokud k tomu všemu přičteme dobrý zpěv, který se jeví jako zádušný a odevzdaný, vznikne nám z toho velmi zajímavý materiál, který se dá jen těžko k něčemu přirovnávat. Těmi nejrepresentativnějšími vzorky z alba jmenujme alespoň některé: přehnaně až přetechnizovanou věcí je příznačně pojmenovaná "Moře možností" - tedy "Sea Of Possibilities", snadno zapamatovatelná otvíračka "What tomorrow knows" či výborná "Garden Of Gray". Na albu nenajdeme však jen rychlejší věci. Jsou tu i dva pomalé songy či jak chcete výborné ukázkové balady a to: "The Sanity Assassin" a "The Hurting Words". Deska je to originální a zajímavá, ovšem nehledejte zde něco nového. Thrash už se nějaký ten pátek hraje. -las-

**** 1/2 4,5

PARADISE LOST "Draconian Times" (Music For Nations / Globus Int.) 1995

Kdo by neznal charakteristický zvuk anglických Paradise Lost a také charakteristický nakřáplý zpěv Nicka Holmese. Proč charakteristický? Protože tři poslední desky se zvukově příliš nezměnily, ale na druhou stranu mají vzestupnou tendenci. Přelomové album bylo "Shades Of God", "Icon" vytvořilo jakousi pomyslnou nejvyšší laťku a "Draconian Times" je jakýmsi navozovatelem "Icon", ovšem nejen stejně dobrým, ale i vynikajícím. Silné pomalé melodické pasáže jsou prostě neodolatelné a hlavně nepřehlédnutelné či lépe řečeno nepřeslechnutelné v obrovské změti ostatních kapel. Paradise Lost jsou díky tomu originální a nenapodobitelní. Nenazýváme jejich styl doom metal, protože tohle je už styl Paradise Lost. Krom toho je tady více rychlejších věcí nebo skladeb ve středním tempu více než těch pomalých a valivých ("Once Solemn", klipovka a nejkomerčnější věc alba "The Last Time", "Shadows King", "Yearn Of Change" a další). Osmdesát procent písní jsou hitovky a to se opravdu hodně málo vidí, zajímavé však je to, že těmi jsou hlavně ty pomalejší - masonovsky laděná další singlová věc "Forever Failure", úvodní pecka "Enchantment" a hned druhá "Hallowed Land" s nádhernou kratičkou klavírní mezihrou, ovšem to dělá z celé skladby naprosto bombastickou, další jednoduchou, zato však geniální věcí je "Shades Of God" a ihned následující "Hands Of Reason". Prostě a zkrátka Paradise Lost nezklamali, ani nepřekvapili. Albem "Draconian Times" pouze potvrdili svůj vynikající tvůrčí potenciál a kvality kapely a zařadili se tam, kam už nějakou dobu Paradise Lost patří - tedy na pomyslný "metalový" olymp. Ne náhodou jsou u nás Paradise Lost nejprodávanejší kapelou, ovšem to není výjimkou ani náhodou jen u nás. Oslavnými dvěma závěrečnými songy "I See Your Face" a "Jaded" končí podle mého názoru jedno z nejlepších letošních výtvorů. Myslím, že nemá cenu dále něco psát, když určitě tuhle desku máte už nějaký ten čas doma. -las-

***** 1/2 6,5

PARADISE LOST "Forever Failure" (Music For Nations) 1995 Singl

Mezi novináři je všeobecně známé, že se recenze na singl píše poměrně špatně, jelikož malý počet skladeb nereprezentuje dostatečně samotnou kapelu. Singl obsahuje maličko zkrácenou pomalejší věc z alba "Draconian Times" - "Forever Failure" a další dvě skladby, které se absolutně vymykají z koncepce již zmiňované poslední desky Paradise Lost. Zvláště zaranžovanou a ploužící se skladbou je právě "Another Desire" a závěrečná "Fear" - je celá v duchu skvělého rokenrolu či punku. Moc pěkné raritky. Nenechte se však zaskočit délkou skladby "Fear" - 9:38, u Paradise Lost celkem nic neobvyklého, avšak samotná skladba končí po třech minutách, dvě minuty slavná pauza a pak závěr patří keyboardovému sólu, které instrumentálně podává ústřední melodii singlu "Forever Failure". -las-

***** 5

PYOGENESIS "Sweet X-Rated Nothings" (Nuclear Blast Records) 1994

Pánové a dámy, to je soda. Ať tohleto album poslouchám, jak ho poslouchám, tak se v něm nemohu a nemohu vyznat. Krásně vypálený thrashovej začátek se přes death metal, doom metal, hard core i punk změnil v pohodovej heavy metal či hard rock. Je to normální? No, je to normální? Vždyť celý tento kotouč se chová jako hodně špatně udělaný sampler. K dobru mohu říci, že absolutně nekomerční. A co dál? Asi už jenom to, co jsem měl místo tohoto psaní udělat hned v úvodu. Za jeden a půl. -pch-

* 1/2 1,5

SENTENCED "Love & Death" (Century Media Records) 1995

O téhle skandinávské skupině jsem ještě do nedávna neměl ani páru. Poprvé jsem vlastně slyšel Sentenced v Plzni v lednu letošního roku jako předkapelu švédských Tiamat. Tehdy se však představili jako hodně průměrná deathová kapela. Jaké bylo moje překvapko slyšet jejich nové mini CD "Love & Death". Čistý death je tentam. Módním trendem je dnes míchat styly. To se nevyhlo ani Sentenced, ovšem oni do své hudby dávají něco svého osobitého, což se dá jen velmi těžko popsat. Pět zcela nových skladeb je mezi sebou absolutně rozdílných. Našlapaná muzika - tu death metal - hlavně až deathový či chraplavý zpěv, tu thrash, tu kus melodického doomu nebo jasně definovaný prostý rock'n'roll. Monstrózní vynikající moderní hudba. Opravdovými skvosty tohoto mini jsou - úvodní "The Way I Wanna Go" a trojka "Dreamlands". Nakonec se nesmíme opomenout na velmi zajímavou věc a tou je cover verze od výborného rockera Billyho Idola a tou "White Wedding". Přelomové a kvalitní mini si žádá výborné a kvalitní hodnocení...

***** 1/2 5,5

SHAARK "Sinn Fein" (Free Art Records) 1995

Vyvrálost, vospělost, technika, feeling, drive. Tyto a mnoho dalších přívlastků vás napadne po prvním poslechu debutu bzeneckých Shaark "Sinn Fein". K prvnímu bodu recenze. Po třech úspěšných demech kapela opravdu vyraje, zmizí mladická nerozváženost, kapela setsakra dobře ví, co chce. S tím souvisí i vospělost. Pět let (u některých ještě více) aktivního hraní se někde projevit musí.

Zcela promyšlená, neuspěchaná a technicky zpracovaná deska "Sinn Fein" určitě je - o tom se můžete přesvědčit i vy. Shaark se držel vždy a drží moderních trendů, ovšem nikdy neměl sklony k nějakému převlíkání kabátů. "Sinn Fein" je technicky, hudebně, aranžérsky vyspělá, moderní thrashová deska. Středně rychlé a rychlé skladby jsou doménou desky, výjimku tvoří "The Change (For Marcelle)" - klidná instrumentálka. Písně tvoří skvěle nenásilný celek, z nichž vystupují na povrch ty "lepší": "Good Bye I Don't Give A Fuck", "Fatal Mistake", "Goner" a samozřejmě i další. Jakože se deska velmi povedla, už se však nepovedl obal, ten pokulhává za vším, co vytvořila hudební část, ale stane se, rozhoduje kvalita hudby a ta tu je. Už aby bylo na světě druhé album. Tečkou alba je "A Track Suit", což je plodem skupiny Pokusy (sabbatovsky založená grupa) a rozhodně to je důstojná tečka. Poslechněte si sami... -las-

***** 1/2 5,5

SKYCLAD "The Silent Whales Of Lunar Sea" (Noise) 1995

Podle mého názoru je anglická partička Skyclad všeobecně hodně podceňována. I přes to, že ani za svou čtyř a půl roku trvající kariéru nahráli pět alb a k tomu několik výtečných mini alb. Když se u nás řekne název této kapely, většinou se vybaví melodický thrashík, ovšem publicisté všech možných časáků i nečasáků se víceméně vzácně sjednotili a pokřtili jejich zvláštní a zajímavý styl na folk metal. I já se k tomuto tvrzení připojuji, protože tato škatulka (byť má zatím jediného výraznějšího zástupce) vystihuje naprosto přesně produkci Skyclad! Hudebně je to melodický oslavný thrash metal se silnými, snadno zapamatovatelnými melodickými pasážemi podpořenými nádhernými party houslistky, flétnistky a klávesistky v jedné osobě a silným výrazným zpěvem leadera kapely Martina Walkyera. Skyclad nádherně spojuje současný rock či metal s folkovou a středověkou muzikou nejen staré Anglie, ale i jiných států. Takovou nejsilnější věcí je "A Stranger In The Garden". Ono nazvat některou ze skladeb za nejsilnější je trochu odvážný počin. Každá skladba má totiž svůj půvab a pocit, což je asi to nejdůležitější, co může nejnovější deska Skyclad nabídnout. Stejně tak mohou nadchnout takové songy jako "Another Fine Mess", "Art-Nazi", "Halo Of Flies" či "Just What Nobody Wanted"... Takže závěr? Hail To England! No! Hail To Skyclad! -las-

***** 6

SLAUGHTER "Fear No Evil" (CMC International / Steamhammer) 1995

Kdeže tu loňské sněhy jsou. Doba jde milovými kroky dopředu a na staré se strašně rádo zapomíná. Připomeňme si období přelomu osmdesátých a devadesátých let ještě před příchodem Nirvany, která tak převrátila směr a vývoj rockové scény. Tehdy se na vás místo Offspring, Green Day a dalších z obrazovky MTV valily hlavně hard rockově laděné spolky jako Cinderella, Poison, Bon Jovi a... samozřejmě i Slaughter. Kapela ve své době komerčně absolutně úspěšná. Doba se sice změnila, ale kapela a hudba se nezměnila, ba se zlepšila. Letos se Slaughter připomeli novinkovým albem "Fear No Evil", které není sice nijak zvlášť pokrokové, ovšem není ani řadovým albem. Dvanáctka pestrých rockových skladeb tu střídá rokenrolem, tu bluesem, tu metalem se rozprostírá na ploše zhruba třiapadesáti minut. Nechybí úderné a chytlavé rychlé věci ("Get Used To It", "Live Like There Is No Tomorrow", "Serchin", "Hard Times"), taky klasické, ovšem výborně

zaranžované balady ("It'll Be Alright", "Breakdown'n'Cry", "Yesterday's Gone"). Moc příjemné album a jistě potěší všechny stále věrné fanoušky tohoto stylu. Kdepak Slaughter nezemřel, Slaughter stále žije! -las-

***** 5

TESTAMENT "Low" (Atlantic) 1994

Poslední aktuální album "Low", sic je už dlouho na našich i světových pultech, doznalo oproti svým předchůdcům výrazných změn. Podstatné jsou personální změny, kdy Testament opustili dva výrazní harcovníci - kytarista a bubeník a v době natáčení "Low" byl znám nástupce na post kytaristy nad míru povoláný - James Murphy (ex - Obituary, Cancer, Desincarnate, Death). Další významnou změnou je hudba, která zjevně přitvrdila, zmoderněla, zkvalitněla. Úderné, jasně čitelné bicí, kytarové mágovství doplňuje výrazná basa a v neposlední řadě zpěv taktéž zdrsnil. Tu slyšíte módní trendové rytmy, blížící se ke crossoveru, tu skvělý moderní americký thrash se vším všudy. Přesvědčující jsou hlavně první úderné skladby "Low" a "Hail Mary", ovšem krom těchto jasných hitovek zde najdeme i "klasické" testamentovské skladby jako "Shades Of War", "P.C.", ale nenechte se mýlit - těch modernějších nářezovějších věcí ("Dog Faced Gods", "All I Could Blled", "Ride" či "Chasing Fear") je tu víc. Krom těchto zde najdeme velmi zajímavou úletovou až jazzovou věc "Urotsukidōji" a nádhernou (snad nejlepší skladba Testament vůbec) baladu "Trail Of Tears". Testament rozhodně nezaspal dobu a vyšli vstříc modernějším zítřkům a velmi zdařile se jim vede. -las-

***** 1/2 5,5

UNLEASHED "Victory" (Century Media Records) 1995

Tak a je tu opět Unleashed, produktivní to švédská kapela, jedna z nejlepších této země. Unleashed se nyní uchází o vaši přízeň již čtvrtou regulérní dlouhohrající deskou s titulem mluvícím za vše - "Victory". Ale je to opravdu vítězná deska v tvorbě Unleashed? Asi mi dáte po poslechu za pravdu, že "vítěznou" dvojku "Shadows In The Deep" už asi Unleashed nikdy nepřekoná. To je jako s deskou "The Number Of The Beast" od Iron Maiden. Ale to nevádí, hlavně že Unleashed neodbočili od svého stylu (za což si jich vážím) a vydali další kvalitní album, které nezklamalo. A co že se na tomto černém talíři vlastně nabízí k poslechu? Je to deset porcí pravé skandinávské smrtící ocele a to v následujícím pořádku - jako otevírák se představí jedna z nejhitovějších skladeb této desky "Victims Of War". Je to pravá "údernická sekaná" (skvělý refrén!). Dvojka "Legal Rapes" je absolutně typická Unleashed - skladba - jako vyseknutá z "Shadows...". Pomalejší skladbou je další "Hail The New Age", avšak nejen v rychlosti je tvrdost a agresivita. Podobně znějící je následující věc "The Defender". Tempo znenadání zvíří pátý song "In The Name Of God" a i Johnny začne zpívat dost rychle, což všechno dělá z této skladby další hit desky. Přehoupli jsme se do druhé poloviny desky, která začíná asi největším "ploužákem" pojmenovaném "Precious Land". Po této "relaxaci" přichází opět něco na povzbuzení s nálepkou "Berserk", avšak její délka není největší. No nic, tempo se stupňuje a při songu "Scream Forth Aggression" už můžete bez přetvářky mlátit hlavou do věže (pokud ji máte). To je zase klasika jako kdysi. U předposledního kousku není co vytknout, jakožto u každé skladby, neboť je opět typická. A její název "Against The World". Jako závěrák alba posloužila věc "Revenge". Dábelské tempo, zpěv

vystřídal řev a Unleashed se s námi loučí v nejlepším. "Revenge" si musím zopakovat, to je nářer. Album "Victory" je podle mne celkově opět velice dobré a těším se na další příděl ortodoxních deathů ze Švédska. Hlavní je vydržet a přežít - vám je to přirozené souzeno. -beery-
***** 1/2 6,5

VOODOOCULT "Voodooocult" (Motor Music GmbH) 1995

Když flámovat - tak do rána, když hospoda - tak pořádná a když muzika, tak thrash a taky pořádně!!! Ne, fuck si žádnou srandu nedělám. Tohleto album (v pořadí druhé) je opravdu strašně našlapané, s hutnými a velice tvrdými kytarami. Taky se o ně postaral částečně Jim Martin (ex-Faith No More) a musím potvrdit, že opravdu kvalitně, protože celé dílko na nich stojí. Dále mě velice upoutaly (ve většině skladeb) zajímavě melodické refrény. Vyvolávají totiž ve mě strašně veliké množství nepopsatelných pocitů. Jediné, co mi zde opravdu chybí, je rychlost, na které by se asi alespoň trochu stavět mohlo. A nejlepší skladby? Asi "King Of The Beautiful Cockroach", "Cliffhanger On a Bloody Sunday" a tajemná "Violencia". Poslední věc na opusu rozhodně také stojí za zmínku, protože se zcela vymyká stylu a celé lince alba. Myslím si, že ji ani Voodooocult zařazovat neměli. "Electrified Scum" je totiž změť punkových či spíše hard coreových melodií a rytmů. Špatná skladba to není, ale působí zde jako pěst na oko. Co na závěr? Skvělý moderní thrash - dobrá známka. -pch-
***** 5

požádali ještě dodatečně o kritiku na jejich debutový demáč "Echoes Of My Sadness". Jenže ono toho tady moc kritizovat nejde. Pokud má začínající kapela nápady, je napůl hotovo a jakože D.O.P. o nápady nouze nemají. Demo začíná absolutně zvláštní a smutnou instrumentálkou podpořenou jakýmsi smutným hlasem beznaděje a zoufalství. Beznaděj a zoufalství je možná hlavním poznávacím znamením tohoto dema, jelikož na dalších šesti skladbách jsou tyto přívlastky protkány nejen hudbou, ale "zpěvem", který se střídá s brutálním záhrobním chropotem. Rychlejší song zde díky tomu najít nelze, jedná se totiž o klasický pomalý, tvrdý a valivý doom metal a u něj samozřejmě nechybějí netradiční nástroje. Takovými jsou například housle, které v "Lack Of Tears" drží ústřední melodii, v "Save Me" podbarvují celý song a na flétně titulní věci "Echoes Of My Sadness" je to celé postavené. I když je většina věcí demáče postavena na jednoduchých harmonických a rytmických základech, tvoří geniální celek. V jednoduchosti je krása a navození byť smutné atmosféry, ale atmosféry, je uměním a jasným procítěním. Nejpocitovějšími a silnými skladbami jsou "Lack Of Tears", "Echoes Of My Sadness", "Dreams About Love" a závěrečná "Alone In My Recollections". Díky jejich originalitě zaniká i instrumentální nevyzrállost. -las-
**** 4

DISSOLVING OF PRODIGY "Lamentations Of Innocents" (Studio Fors, Český Těšín) 1995

Kontakt: Antonín Mlýnek, F.Hrubina 1, Havířov, 736 01.

Lamentace nevinností. Už sám název navozuje zvláštní zádušnou atmosféru. Přesně takovou atmosféru má poslední demo havířovských Dissolving Of Prodigy. Pět doomových valivých skladeb v celkové délce kolem 37 minut působí dojmem odevzdanosti, smutku a totální prohry. Jak už to u doomu bývá, snoubí se zde brutální zpěv s "odříkaným" lamentováním, používají se zde netradiční nástroje jako jsou housle, flétna a další. Všechny pět skladeb je víceméně valivých a pomalých a samozřejmě smutně melodických. Demo D.O.P. absolutně boří hranice stylů, protože většina skladeb zabíhá kamsi, kde není doom metal ani náhodou - kamsi do esoterické či jiné hudby - jak to nazvat? Důkazem tohoto tvrzení je poslední velmi zvláštní a nejzajímavější věc "Prayer For Love", podpořená flétnami či jinými nástroji. Originální a zajímavé "Lamentation Of Innocents" na jedničku. Český doom metal budiž pochválen! -las-
**** 4

FLIESROAR "Live Version" (live) 1994

Kontakt: Tom Rakvica, Větrná 4607, Zlín, 760 05

Muší řev. To mi připomíná názvy kapel jako Žabí hlen atd. Ne, berte to s humorem. Předkládám vám zřejmě debutové demo této nové kapely a musím hned v úvodu říci, že je to opět něco netradičního. Žádný death, doom či thrash metal. Pět těžko charakterizovatelných a zařaditelných kvalitně živě nahraných skladeb, které mají blízko k tvrdě znějícím hard rockovým kapelám typu Skid Row a Mötley Crüe. Rytmika a sound vytvářejí velmi zajímavě znějící těleso podpořené "protáhlým" zpěvem jistého Khaina. V současné záplavě anglicky zpívajících kapel zní čeština v podání Fliesroar jako balzám na uši. Ovšem nevyhneme se trochu kritiky. Khain má podle mne velké problémy s frázováním,

DEMÁČE DEMÁČE DEMÁČE

Hodnocení dem provádíme podle stupnice 0 až 5.

BESTIALIT "Promo demo" (Studio Exponent, Leopoldov) 1995

Kontakt: Pavel Baričák, Jána Martáka 33, Martin 8, 036 08.

Tak tohle je opravdu zajímavé. Poslouchám zcela nový výplod kdysi death metalového Bestialitu a teď tu mám něco, co se nedá starými názvy pojmenovat. Je to ovšem skutečně něco nového. Bestialit se snaží propojit několik nezávislých tvrdých stylů dohromady. Výsledek by se dal nazvat třeba - bigbít křížený s thrashem a hard core, ale není to tak úplně pravda. Toto pojmenování je zavádějící. K tomu si přimyslete klávesy a máte dokonalý chaos, zvlášť, když se zpěv mění neustále od "normálního" přes vykřičený až po deathový ("Son Of Bitch"). Z této recenze možná vyznívá, že Bestialit hrají něco jako hard rock, ale vězte, že to zní zatraceně skvěle a tvrdě. Demo obsahuje tři skladby z nichž velmi zajímavé jsou dvě a to "Empire Of The Black Sun" a "Hate". Skvělé. Dílka a demáče zrají k dokonalosti a kvalitě, jen tak dál. Bomba! -las-
**** 4

DISSOLVING OF PRODIGY "Echoes Of My Sadness" (Studio Fors, Český Těšín) 1993

Kontakt: Antonín Mlýnek, F.Hrubina 1, Havířov, 736 01.

Dostalo se nám do rukou zvláštním způsobem dílko, které je sice už dva roky staré, ale stále stojí za pozornost. Kluci z D.O.P. totiž

jelikož většina textu prostě k muzice nesedí. K celkovému obrazu kapely nutno podotknout, že jí chybí trochu větší dravost - vyznělo by to určitě lépe. Některé aranže by mohly být výraznější, ale to už jen mimochodem, je to přeci jen živá nahrávka. -las-

*** 3

HOMICIDE "Self Determined Breed" (Sinergy Studios, Milano, Italy) 1995

Kontakt: Massy Allegretti, Viale Matteotti 340, 200 99 Sesto S. Giovanni, Milano, Italy

Ital nezná ten zázrak, a tak mu chátá tělo. Ital nezná ten zázrak - death metalu by se mu zachtělo. A kdo by řekl, že se na Apeninském poloostrově tento styl hraje. Tento třetí demáč italských Homicide je toho jasným důkazem. Death metal to sice je, ale mám k němu pochopitelně výhrady, i když zase ne tak moc veliké. Nejvíce mne zklamal asi zvuk a potom chvilkami chaotické úseky jednotlivých skladeb. Jinak se ale jedná o vcelku zdařilý počín, protože všechny čtyři skladby sae velice dobře poslouchají. Teď by se možná hodilo celou recenzi nějak zakončit, ale proč to nemohu nechat otevřené a čekat na další demáč? -pch-

*** 1/2 3,5

CHIMERA "Chimera" (zatím bez vydavatele) 1995 advance tape

Kontakt: Armand Urbaš, Bystřice nad Olší 798, 739 95.

Zrovna si tak přemýšlím, proč ta Chimera ještě nemá album, a najednou zvonek. Zpocená a unavená stará listonoška mi přináší balíček, ve kterém je advance tape této kapely. To však ještě netuším, co se mnou těch deset pecek udělá. Chimera je totiž něco tak originálního, jemného, melodického, ale tvrdého a já už nevím jakého, že hledat a vymýšlet nějakou škatulku, se mi vůbec nechce. Jediná stylově podobná smečka, kterou znám, je asi od svého posledního alba Tiamat. Teď už ale k "demáči". Jedna bomba střídá druhou, vše příjemně utíká, nad každým kousičkem muziky se rozpívám a najednou je konec. To je nespravedlivé, já chci ještě nějakou dávkou, nebo umřu. Vždyť jsem se pomalu vznášel až u stropu, konec, bum, a já se válím na zemi. Takové probuzení s krásného snu jsem si nezasloužil. Všechny skladby jsou nejlepší, tudíž žádná není nejhorší, a jestli nikdo Chimeře nevydá album, tak to snad udělám sám. -pch-

***** 5

KAVIAR KAVALIER "Dreams Of Caviar" (Studio Zdenka Šikýře, Hostivař, Praha) 1994

Kontakt: Tom Kohout, Rozkošného 6, Praha 5, 150 00.

Podstatně častěji a častěji se mi nyní stává, že vůbec nevím, jak mám hodnotit kvality jednotlivých nových demáčů a nových skupin. Šablonovitost je u kapel pryč, každý se snaží přijít s něčím novým. Novou a zajímavou velmi dobře instrumentálně hrající kapelou je pražský Kaviar Kavalier. Abyste si trochu udělali představu, prozradím, že hlavním protagonistou kapely je Necrocock, známý spíše z již neexistující nebo lépe řečeno stojící kapely Master's Hammer. Skupinu bychom mohli zařadit hned do několika příhrádek díky stylové roztržitosti, ovšem nejbliže mají Kaviar Kavalier k melodickému doom metalu. Nenajdete tady ovšem vůbec brutální

řev, spíše naopak melodický vokál, tak i sbor ("Gummiklinik"). Každá skladba (celkem sedm) má určité zaměření a kostru což má za následek nekompaktnost a tudíž i zajímavost celého demáče. Některé jsou laděny do doomu, jiné do rock and rollu ("Exzest In San Salvador"), tak si vyberte, obdivuji hlavně sbory, které se moc povedly. Jestli je tohle debutové demo, pak klobouk dolů. Výborně zdařilé... -las-

**** 1/2 4,5

MONASTERY "Don't Trust Words" (Johnie Walker Studio, Brno) 1995

Kontakt: Igor Mores, Jiráskova 600, Rosice u Brna, 665 01.

O slovo se hlásí roská kapela Monastery. Na světě je druhé demo "Don't Trust Words", když to první "All is absurd" jaksi Metal Breathu uniklo pozornosti. Už pohled na docela pěkně udělaný černobílý obal překvapí, jelikož na demáči nalezneme celkem osm skladeb s průměrnou délkou kolem pěti minut a celkovou stopází kolem třiceti sedmi minut. V dnešní době špatných finančních situací je to docela zcela něco nevídaného. Co říci k celkovému obrazu dema. Už na první poslech je patrné, že kapela není zcela ještě vyhraná, ovšem na stranu druhou je dlužno říci a jak už to mladých kapel bývá, nemají kluci absolutně žádnou nouzi o nápady. Sound a vůbec hudba je jakási směska procítěných útržků převedená opět do směsice různých stylů. Tu slyšíme death ("I'm Longing For To Be Alone"), tu thrash (toho je tu zřejmě nejvíce - stejně jako i zpěv je spíše thrahový - "In Place Of Melancholic Emotions", Lost In Mysterious Monastery"), ovšem nalezneme zde i věci hodně blízké doom metalu - např. "Despice". Demo je prostě velmi originální s množstvím různých nápadů a zvrátů, je hodně melodické a místy, chytlavé, pestré a jak sami kluci říkají barevné. A nyní kritika. Demáč mohl být daleko lépe nazvučen. Průserem je nazvučení kytar, díky nimž se občas ztrácejí jisté sekvence ostatních nástrojů či zpěvu. Kdyby byly ryby v p....., určitě by byl demáč lépe nazvučen v jiném studiu, dopadl by jistě ještě lépe. Vyzdvíhat jednotlivé skladby by byl holý nesmysl, jelikož každá skladba je svým způsobem dobrá díky nimž demáč tvoří kompaktní celek. Čekejme netrpělivě třetí počín... -las-

*** 1/2 3,5

SANATORIUM "Subculture" (Studio ACER, Trenčín) 1995

Kontakt: Rastislav Varnecký, Bajzova 27, Žilina, 010 01, SR.

Sic kapela existuje dva roky, debutového dema se dočkala až v roce letošním. Promo - balík od Sanatoria byl velmi zajímavý, ovšem demáč už tak zajímavý není. Hned vysvětlím proč. Každá začínající kapela si musí nutně prožít svůj první křest studiem a získat ty správné zkušenosti. Ale nejen studiové, ale i hráček a koncertní. Tohle je difinitivně doufám za nimi. Myslím, že bylo vhodné jít do horšího studia, i když nahrávka dopadla velmi špatně a nekvalitně. Mám totiž pocit, že kvalitou se vyrovná živým nahrávkám. Tedy jakoby bylo nahráváno sice ve studiu, ale naživo. Ale nyní k demu samotnému. Nalezneme zde sedm skladeb, většinou normální průměrné death / thrashové kvality - nápady samozřejmě zatím téměř žádné, vše tisíckrát omlété a klišé. Hudba je víceméně thrashová, podpořená deathovým zpěvem (jednou bude z Martina Belobrada dobrý deathový zpěvák), ovšem instrumentální výkony pokulhávají - těch chyb, ať už harmonických

nebo rytmických (dobrý bude též i bubeník Tibor Vikoláček). Ale jo, budiž, musíme pochválit jakoukoliv snahu a ta snaha a dravost tu cítit je. Za nejpovedenější skladby z celého dema považují jednak "In My Eyes" a druhak pak poslední "Always Waiting For Another Day" s jedním experimentem a to dívčím vokálem. Snaha budiž pochválena, kapelu čeká ještě značná práce. Těším se na druhé demo. -las-

* 1/2 1,5

SIAX "Progeria" (Barbarella Studio, Ostrava) 1995

Kontakt: Pael Závodský, Urbinská 142, Český Krumlov, 381 01.

Tou jsou věci... Ať hledám, jak hledám, stále nemohu zjistit, zda se mi do ruky dostala MC s nahrávkou nového alba, či snad náhodou Siax nemají další demáč. Podle zvuku usuzuji, že jde o demo nebo možná přesněji o advance tape, protože s vydáním druhého LP by kluci otálet pravděpodobně dlouho nemuseli. Jak však toto dílko poslouchám, doporučoval bych asi to otálení prodloužit. Hned se dozvíte proč. Nudné death metalové klišé bez nápadů, nějakých strhujících okamžiků, o hutných kytarách, které nejsou ani nemluvě. Skladby bez náznaků výrazného tempa, velikánská asimetrie a rozházenost celého demáče - to stále je Siax. Možná si teď řeknete, že když je to všechno takhle "vyjímečné", bude to alespoň originální. Ne, ne a ne. Snad všechny motivy se už bohužel někde objevily. A tak ať se na mě nikdo nezlobí, ale to, co se mi nelíbí, nemohu chválit, tudíž Siax dostane ode mě pouze jeden bodík, a to za celkový a estetický vzhled demáče. -pch-

* 1

SORATH "Voices" (Equinox Records) 1995

Kontakt: E.R., Miroslav Sádlo ml., Heyrovského 24, Plzeň, 320 06.

Vydavatelství rovnodennosti neboli Equinox Records vypálilo počátkem roku 1995 demo "Voices" od plzeňských vyznavačů pekla - Sorath. Podle všech možných údajů o kapele si budete myslet, že Sorath pouze naskočili do jedoucího blackmetalového vlaku a zkouší se svými nástroji žhavé módní výstřelky tohoto stylu, ale pozor, opak je pravdou. Sorath totiž nepatří do stáda, ale jdou si svou cestou, což toto demo jasně dokazuje. Hudba je zde propracovaná, s častými změnami motivů, kytary mě ani na chvíli nenudili. To samé platí o bících, jejichž ošetřovatel k nim již jistě usedl mnohokrát. U zpěvu lze též zaregistrovat různé polohy, které však v žádném případě nejdou do extrémů. Chápejte to tak, že zpěvák zůstal věrný staré škole, což je logické. Obsah dema je následovný - během 33 minut vás Sorath osloví čtyřmi poselstvími, z čehož bystřejší usoudili, že skladby na demu jsou poměrně dlouhé. Jsou, ale znovu upozorňuji, že nenudí! Demo obsahuje kromě hlavní složky - dobré hudby, též vnitřák se vším, co má obsahovat - texty, sestavu, děkovačku, obal (nic moc) a kontaktní adresu. Závěrem bych podotkl, že vliv Impaled Nazarene, o kterém se leader této smečky zmiňoval, jsem neobjevil a to je myslím chvályhodné. Ještě nějakou matematiku: 6+60+200+400 = nadějná plzeňská banda Sorath. Jen tak dál!!!! -beery-

* * * * 4

STEAM SYMPHONY "Guitar Destruction" (Steam Records) 1995

Kontakt: Steam Symphony, Pavel Petržila, B.Martinů 1212, Most, 434 01

Další nahrávkou, kterou se Steam Symphony v roce 1995 prezentují je živák, nazvaný jednoznačně: "Guitar Destruction". Opravdu stylový název. Live začíná hrou na harmoniku, podobně jako můžete slyšet v hospodě od "přeloženého" harmonikáře, ale tato "hra" se rychle strhne v klasickou hlukovou kulisu, o kterou se postarají všechny nástroje, které jedou tzv. "do sebe" nebo chcete-li "proti sobě". Jedná se o tyto instrumenty - klávesy, hromonika, klarinet, akustická kytara, kytara a basa, to vše doplněno vydatným řevem. Živá nahrávka je rozdělena do čtyřech částí, které jsem od sebe přesně nerozeznal, ale o to zde ani tak nejde. Nejlépe na mne zapůsobili první minuty po předeře, neboť to je opravdové noise nasazení. Střed nahrávky je již méně nápaditý, ale konečně opět vyrovnává. "Guitar Destruction" je dobré zvukové kvality, má spád, zas až tak příliš nenudí a to je u tohoto způsobu projevu důležité. -beery-

bez bodového hodnocení

TERRIFIC REALITY "Pernicious Human Pasivity" (Barbarella Studio, Ostrava) 1995

Kontakt: Richard Vykydal, Západní 25, Moravská Třebová, 5 71 01.

Díky bohu, nebo satanu, nebo já už nevím komu. Konečně zase jeden pěkný thrashovej demáč. Už jsem si říkal, že tento krásnej styl upadá, ale asi ne. Tak ale teď rychle do toho. Celé toto dílko je zdobeno brilantně rychlým tempem, velkým množstvím nápadů (i když občas trochu nemotorně zpracovaných), skvělými instrumentálními výkony a dobrými anglickými texty. Nejlepší skladby jsou asi "Braindance" a "Contamination", nejhorší bych hledal asi rok a to by se ty ostatní urazily. Jediným záporem jsou trochu chaotická sóla, ale ty by se před albem určitě předělaly. Takže - Neváhej a toč!!! -pch-

* * * * 1/2 4,5

VACUUM "Promo tape 1995" (Studio Fors, Český Těšín) 1995

Kontakt: Antonín Mlýnek, F.Hrubína 1, Havířov, 736 01.

Po nevině melodickém úvodu, který dává tušit něco velmi zajímavého, se na vás vyvalí monstrózně valivý těžký doom metal. Zcela nové seskupení Vacuum pocházející odkud jinud než z ostravska - havířovska předvádí dvouskladbový velmi zdařilý materiál a jak už to bývá u debutů, je zde ještě cítit jistá nevyhranost, ovšem na druhou stranu, jak už to u debutů také bývá, nechybí tvůrčí potenciál a nápady. "Through Edge Of Pain" je valivá skladba s výborným murrurem jistého Petra Staňka, oproti tomu je "Lost In A Different World" v poněkud rychlejším tempu znějící spíše death metalově. Samozřejmě že nepřekvapí opět dlouhá stopáž jednotlivých skladeb. Je absolutně skvělé, že se v poslední době rodí spousta dobrých a kvalitních demáčů nejen od stálic, ale i od zcela nových spolků. -las-

* * * 1/2 3,5

LIVE LIVE LIVE

CORROSION OF CONFORMITY / MEGADETH, Malá sportovní hala, Praha, Výstaviště, 5.4.1995

Tak, právě skončil koncert Megadeth a já přemýšlím, co o něm mám napsat. Byl to zajímavý koncert, který zapůsobil na každého jinak. Mě se zdál povedený, ale v davu odcházejících lidí jsem zaslechl i názor jako zklamání roku!!! Koncert měl své pro i proti. Většina fans byla pro podání dnešního show a pro dnešní výkon Megadeth, ale většina byla proti organizačním schopnostem "firmy" Interconcerts, která by měla pro začátek raději začínat menšími akcemi. Protože byly vstupenky rozprodány již v předprodeji (usuzuji z toho, že je na místě nikdo neprodával) mohli si Interconcerts spočítat, že bude Malá sportovní hala na pražském Výstavišti opravdu malá a že se tam všichni pravděpodobně nevejdou. Zda se vešli nevím, ale uvnitř bylo tělo na těle, ze vzduchu byla za chvíli mlha, do které se nedalo píchnout, horko, no spíše takové vedro, že byly oroseny okna i zdi jako v dobře vytopené saune. Dále mám opět výhrady k pouštění fans do haly, které připomínalo masakrující show, povětšinou s dobrým koncem. Organizační stránku koncertu bych tedy shrnul stručně: Interconcerts - Fuck Off. Nyní však přejdeme k té krásnější straně záležitosti a to k samotnému koncertu. Akce byla rozjetá v 19:15 jedinou dnešní předkapelou C.O.C.. Jejich projev byl celkem zdařilý, což měla též na svědomí výborná aparatura Megadeth. Zvuk byl od počátku absolutně bezkazový, čitelné byly všechny nástroje, excelentní hlavně basa. Každý dotek basových strun se odrážel hluboko ve všech divácích. To samé by se dalo tvrdit o bicích. C.O.C. rozpumpovali publikum perfektně a po padesáti minutách se s námi rozloučili. Na závěr, pravděpodobně jako tečka byla svržena část bicích, což pobavilo. Po přiměřené dlouhé přestávce přicházejí za obrovského jásootu samotní Megadeth. Skvělá světelná show, zvuk podle mých představ a akce začíná. Zmíním se o několika písních, které zazněli, ale nezaručuji přesnost, jak byly odehrány. Takže show začala vypalovačkou, úvodní věcí z alba "Countdown To Extinction", skladbou "Skin Oh My Teeth". U zpěvu jsem zpočátku trochu váhal, ale zvykl jsem si, že nemůže být naprosto dokonalý jako na deskách. I když je fakt, že s prvními třemi skladbami měl Dave potíže, ale rozezpíval se dobře a až do konce gigu to byla paráda. Po chvíli přišla na řadu novinková "Youthanasia", ale mnoho věcí z ní nezaznělo. Zpočátku to byly dvě: "Killing Roads" a "Reckoning Day". U druhé jmenované skladby zněli nádherně bicí, s kterými Nickovi vypomáhal baskytarista Dave. Ten měl přistavený svůj kotel a na začátku i na konci skladby odložil basu a vzal do rukou paličky. Dále zazněla věc "99 Ways To Die", vzpomínka na rok 1990 "Hangar 18" a po chvíli zůstal Marty na pódiu sám a začla přehrávat sólo, které vyústilo v předeheru skladby "A Tout Le Monde". Publikum šílí, přibíhá zbytek kapely a dávají dohromady tento kouzelný song. Konec se opakuje, Marty opět osamocen dohrává... Opět nastal čas na album "Rust In Peace" a to tentokrát skvělou živou verzí perfektní skladby "Holy Wars...The Punishment Due", která sklídila nečekaně velkou odezvu. Poslední skladbou z "Youthanasie" byla další hitovka "Train Of Consequences", což byla basová pochoutka. Najednou tma, ale Megadeth ano náhodou nekončí, vracejí se a s nimi skladba "Peace Seals...But Who's

Buying". Při této skladbě se Dave snažil navázat kontakt s publikem a vynechával místa na divácký zpěv. Lidé se však projeví jako totální neznaMEGADETHovci, a tak pro jistotu konec Dave odezpíval sám. V přídavku zazněly ještě věci "This Was My Life" a skvělá "Symphony Of Destruction" a propuklo mohutné loučení, už už to vypadalo, že je fakticky konec, ale každému bylo jasné, že bez skladby "Anarchy In The U.K." od Sex Pistols Megadeth neutěče. A to už pomalu přichází samotný Dave do půl těla s ručníkem s kytarou a sám pomocí svého instrumentu a hlasu začíná: "I am The Antichrist...." a část tohoto songu odezpívá. To už ale zbytek Megadeth nevydržel a spustili všichni najednou. Velice tvrdé bicí, kytary, basa a publikum šílí nejvíce. Celá hala zpívá sborově "Anarchy In The U.K.", celá hala je v pohodě. Konec, ještě několik pár slov typu "It is fucking great a snad někdy next time". -beery-

SCABBARD / DEBUSTROL / DESTRUCTION 11.6.1995 Praha, Bunkr

Čtyři koncerty legendární kapely Destruction po Čechách. To by bylo jako z pohádky ještě před několika lety. Jenže právě těch několik let změnilo vše do základu. Destruction už nehrají dávno v původní sestavě - z té zbyly pouze dva - kytarista Mike a bubeník Olly. Destruction už dávno nejsou tak populární jako kdysi a nakonec generace fandů, kteří by zaplnili před právě těmi několika lety stadiony, jsou už nenávratně ztraceni ve víru času a povinností. Proto jejich turné probíhalo víceméně po klubech s průměrnou návštěvností kolem 150 diváků. Pořádající agentura Miláček Production umístila koncert do pražského rockového klubu Bunkr, kde v půl desáté večer, kdy začínali předskokani Scabbard, se pohybovali asi dvě stovky lidí. Scabbard začal z ostra svým stále se zlepšujícím death metalem a s velmi překvapivě dobrým zvukem. Zazněly skladby převážně novějšího data - hlavně jejich nový demáč "Better To Die" a právem si po zhruba půl hodince vystoupení odnesl zasloužený potlesk publika, které jasně nebylo death metalově naladěno. Chvilka pauzy a na scénu přichází Debustrol. Po dlouhé době se objevuje na scéně po nepřilíš přijatém albu "Chytrá past" v nové sestavě. Novým členem po odchodu Alana Reisicha na postu bubeníka je Petr Miller. Právě kvůli tomu, že k poslední jmenovanému počínu neproběhla vůbec žádná šňůra (pár ojedinelých koncertů nic nespraví), ztratilo vystoupení Debustrolu ten správný lesk. Několik technických problémů tomu všemu nepřidalo. Mám zato, že je to jakási rozcvička před vydáním nového alba a následné šňůře na podzim. Debustrol odehrál i přes to velmi slušný koncert, zazněly samozřejmě ty největší pecky z kariéry - "Protest", "Antikrist", "Údolí Hádu", "Svět co zatočí s tebou", "Vyznání smrti" a mnoho dalších. Jasným důkazem návratu ke kořenům byla věc z následující novinky "Vyhlazení" - "Papež vrah" - thrashové prvky vystřídali nádech grunge... Tři čtvrtě hodiny pryč a následné vystoupení Destruction. Přiznám se bez okolků, že Destruction jsem nikdy moc nesledoval a ani je nemám zcela zmapované, zvláště posledních pět let jsem nevěděl o nich vůbec nic. Jasně však je to, že Destruction mají se svou minulostí společné snad jen jméno. Kdeže jsou loňské vody thrashové. Vystoupení se neslo téměř celé v duchu moderní klubové hardcoreové až crossoverové vlny ve velmi dobré pohodě a z ze své bohaté starší diskografie odezněly snad jen dvě nebo tři skladby. Pro velkou část lidí zřejmě byli Destruction zklamáním, ale myslím, že hudební vývoj jede dál a zazlívát jim něco nemá smysl. -las-

**DUBWAR / DOWNSET / DOG EAT DOG / BIOHAZARD,
Lucerna, Praha 23.6.1995**

Na tenhle sraz příznivců současného amerického HC, kozích brad, módních uší, skejťáků, pózerů a pravověrných hard coreářů jsem byl dost zvědav a dost nažhaven, abych vám o něm mohl něco napsat, ale hlavním důvodem bylo shlédnutí králů newyorské hard coreové scény dnešní doby, všemožně opěvované hvězdy Biohazard, kteří patří mezi mé oblíbence tohoto stylu. Ti si s sebou pro dnešní akci dovezli tři spřátelené bandy stylově stejného těsta, které měly za úkol naladit dav před hřebem programu, což se jim znamenitě povedlo. Ale popořádku. Na koncert jsem se dostal trochu později, díky debatě se dvěma "psycho" kamarády, a tak jsem shlédl otevírací Dubwar pouze v závěrečném bloku. Co mě však potěšilo, byla ultravýborná atmosféra vytvořená všemi, co v ten den přišli na tento koncert. Lucerna byla nabitá, včetně obou pater balkonů, kde lidé "přetékali". V sále to muselo vřít už od začátku, lidi se nedrželi hesla - první kapela musí být špatná a odvážali se ihned. Produkce Dubwar zněla na koncertě dobře, zvuk celkem ušel a z těch dvou posledních písní, co jsem shlédl na mě Dubwar zapůsobil dost tvrdým dojmem. Basák této smečky měl celkem zajímavě zkonstruovanou netypickou basu, kterou drtil dost dobře. Jak jsem říkal, lidi je vzali a spustilo se od začátku skokanské peklo dobré kvality (Stage Diving). Po přestávce se představili Downset, kteří mě z dnešních kapel vzali nejméně. Zpěvák pozdravil publikum, pochlubil se českými nápisy na svých rukou: láska a mír a Downset zahájili svůj blok. Zvuk byl O.K., produkce jak jsem psal, mě moc nešla, díky občasné přerapovanému zpěvu černošského leadera. Fans ležli na pódiu ještě hustěji, objímali se se zpěvákem a rychle zase dolů. Downset skončili a přestávka před další kapelou byla trochu delší. Nečekaný ohlas lidí a zjevují se newyorští Dog Eat Dog. Kapela, o kterou se zájem ještě zvyšoval, což bylo dano ohlasem (fevem) obecnstva hraničícím se šílenstvím. Dog Eat Dog tentokrát vzali i mě. Obzvlášť mě zaujalo spojení HC se saxofonem, které znělo i na koncertě překvapivě dobře, i když začátek byl nejistý. Když to však shrnu, tak by šel Felda (slováček) do kolen. Zpěvák přes koncert dobře manipuloval s lidmi, chvílemi vyskakoval celý sál, nálada byla čím dál tím lepší. Lidi Dog Eat Dog milují. Náznaky originality hudebního výkonu i produkce by se zde vystopovat daly, avšak toto slovo je příliš silné. Dog Eat Dog nezklamali, tenhle večer sem rozhodně patřili. Následuje nejdelší přestávka před neočekávanějším spolkem Biohazard, jejichž tričky se to v sále hemžilo alespoň v poměru 1:1 vůči ostatním trikotům. Ještě před nástupem zmiňované bandy byl jakýkoliv pohyb na pódiu odměněn řevem, který už by se dal nazvat šíleným. Najednou tma doprovázená rykotem, z playbacku bylo spuštěno intro skladby "Love Denied" ze třetí desky, současně se světly byla spuštěna obrovská plachta v pozadí s motivem "State Of The..." a Biohazard do nás pere skladbu "Urban Discipline", která nebyla ku škodě věci zcela zvukově doladěna a tento fakt provázal úvodní blok asi třech písní. Ze dvojky dále zazněli: "Shades Of Grey", totální hitovka "Business", trochu opožděně za intrem rozřítě znějící "Punishment", příklepovka zaznamenaná na prvních dvou albech "Wrong Side Of The Track". Tyto skladby byly samozřejmě promíchané s věcmi z posledního alba a k těm patřily například songy "Remember" či hitovky "Five Block To The Subway" nebo "Tales From The Hardside" při níž basák navázal dobrý kontakt s publikem (spolupráce se zpěvem). Neopakovatelně a fakt těžce zněla též skladba "Whatg Is Make Us Tick", která byla skvěle

vyzpívána až mrazilo v zádech. A jaký podali výkon jednotlivci z Biohazard? Bicák Danny Schuler hrál velice čistě a s přehledem, přesvědčil přítomné, že je opravdovým pánelem nástroje. Před ním (veprostřed) drtil basu za současného zpěvu leader kapely Evan Seifeld, který mě uzemnil svým holým "potahem" hlavy. Jeho zpěv měl jasně vedoucí postavení před druhým hlasem kytaristy Billiho Graziadeie, avšak chvílemi zněl kvůli zvuku hodně špatně. "Ježkovi" Billymu při koncertě náležela levá strana, ale když zrovna nezpíval, pobíhal po pódiu jako šílenec. Druhá kytara obsluhovaná Bobbym Hambelem, umístěná na straně pravé zněla též dobře, avšak nesmím opomenout na počáteční nepříjemný pískot. Výkon Biohazard byl opravdu velice živý. Co dodat ke konci? Snad zajímavost, že se na jeden společný song sešli zástupci všech zúčastněných kapel a atmosféra už byla daleko za bodem varu. Lidi ležli na pódiu jako smyslů zbavení, takže při tomto songu jich tam bylo v jedné chvíli dobře čtyřicet. Ochranka byla v pohodě, neboť byla z řad bedňáků Biohazard. Lidi sice vyhazovali, ale zároveň jim pomáhali nahoru. Podmínkou bylo rychle vylézt a rychle skočit, což se nezamlouvalo hlavně těm, co se objímali s muzikanty. Za celý průběh koncertu bylo možno spatřit bez přehánění 400 skoků, některé i z řad něžného (nevím jestli je to slovo namístě) pohlaví. Ke konci si Billy přitáhl klávesy pro intro skladby "Scarred For Life" a odezněla jedna z posledních písní. Biohazard odpochoďovali bez vykřičeného přídavku, jako všechny kapely. Lidem to asi stačilo a mě taky. Pro skákače to byl jednoznačně koncert roku, těm absolutně nemohlo vadit, že zvuk nebyl 100%. Pro mne ten koncert měl význam trochu jiný. Ale i já, navyklý na zvuk CD disků jsem se spokojil. Nemůžu být zas tak kritický, vždyť ten koncert byl v podstatě výborný. Nashledanou zase za rok na Biohazard! -beery-

Festival ATTACK OF FIRE, Bzenec, 14.-15.7.1995

O periodicitě historie by se dalo určitě napsat mnoho učených úvah, leč skutečnost je taková, že kdykoliv se dějiny opakují, stojí to vesměs za nic! Takže, když teď napíšu, že historie se na A.O.F. opakovala znamená to, že počasí připravilo pořadatelům krušné chvílky. První den Svatý Petr lil dolů příděl vody snad na celé prázdniny a nejen pro Bzenec, ale pro celou Moravu, protože takovýto líjak jsme nikdo už dlouho nezažili. Začátek akce se tak oca o dvě hodiny zpozdil, ale nakonec pršet přestalo a hrálo se - to je hlavní! Akci zahájil mikulovský objev BAGDAD - vynikající kapela a skvělý otvírák! Kluci hrají velmi kvalitní grunge rock, vůbec ne unylý a nudný jako většina jejich tuzemských soukmenovců, ale naopak plný energie, dravosti, legrace a radosti. Prostě pravý pozitivní odvaz až na kost!!! Dobrá zpráva - právě vychází jejich album u Free Art Records. Druzí v pořadí vystoupili kroměřížští BARRICADE - hutný hard core s postřehnutelnými vlivy thrash metalu - bohužel toto vystoupení nebylo z nejpovedenějších. Kluci mají na A.O.F. jaksi smůlu, loni se jim vystoupení povedlo ještě méně. Nuže, snad někdy příště - do třetice! Páteř vystoupení tvořily skladby z třetího, zatím posledního dema "Wild Drive" natáčeného koncem roku v kyjovském studiu Shaark (tamtéž točil o pár dní později Bagdad své album zmíněné výše!). Super odvaz z Brna - PINK CHUBBY CIGAR alias Plný huby cigár, nemají sice ani album, ani aktuální demo, zato jsou častými hosty českých a moravských klubů, kde mají určitě nemenší úspěch než na festivalu. V Bzenci totiž roztančili nejméně třetinu přihlížejících. Oproti minulosti se mi P.CH.C. zdají méně těžkopádní, veselejší, odvázanější a zkrátka vyhranější. Desku by si zasloužili. Jestliže jsem P.CH.C. chválil, tak následující kapela mne přinutila zkamenět

v úžasu. Je fakt, že jsem už JOLLY JOKER AND P.B.U. viděl, ale takový dojem jako tentokrát ve mě prvně nezanechal. Předvedli nový repertoár z druhé desky a podali jej skutečně nekompromisně a velice precizně. Sledovat Jokera Kumandžase je zážitek, jeho spoluhrače také nelze než chválit. Pavlíčkovské sólo kytaristy bylo pomyslnou kapkou do číše mé trpělivosti a já se musel štípnout, jestli se mi to nezdá. Nezdálo! Lidi poslouvejte Jolly Joker, je to skvělá kapela! Myslím, že to museli uznat i ortodoxní metalisté. Uff! Co to je? ANARCHUZ? K tomu se nedá říci více, než že tahle kapela byla suverénně nejhorší ze všech, které na Attacku letos vystoupily. Jednotlivé skladby postrádaly jakýkoliv výraznější nápad a pokud se nějaký objevil, tak jste jej už znali odjinud - vyloženě mi vadil zpěv, a tak nemohu říci, že by mě kromě vcelku kvalitního tetování na Anarchuz něco zaujalo v kladném směru. Když mi po pár minutách produkce následující kapely zašeptal Ivan Ferenčuk (slovenský fanzin Total Fuck), že SHAARK převyšuje Anarchuz o dvě třídy nezbylo, než přitakat. Power thrashová banda z Veselí se po letech úsilí konečně dostala k vydání alba (nahrála ho ve vlastním studiu a vydala na etiketě brněnské firmy Free Art Records) a materiál z něj + jednu žhavou novinku a jednu parádně stříženou cover verzi předhodila fans vskutku tvrdým direktem. Je jen škoda špatného zvuku kytar a neustálých technických poruch (vesměs banálních a tím nepříjemnějších - vypadávající kabely apod.), které jinak velmi dobré vystoupení rušily. I tak si myslím, že Shaark udělali za prvním dnem zcela důstojnou tečku. Mohlo se jít spát! Druhý den se celá akce přesunula do kulturního domu, bylo s podivem, že se do něj všech 1700 lidí vecpalo, ale stalo se. Zahajovali slovenští DISSONANCE, kteří nahradili nepříjeví Tortharry a myslím, že více než důstojně. Technicky velmi vyspělý death metal blízký tvorbě Death na albech "Spiritual Healing" a "Human" a Pestilence na "Testimony Of The Ancients" dostal publikum hned od začátku do varu. Album vydané firmou Czech Panorama sice není nijak zvlášť dobře distribuované, ale určitě stojí za to, abyste se po něm pídili. MELANCHOLY PESSIMISM - neboli běs běsný, plně běsnící! Určitě náhul jen pro ty nejotřelejší - grind / death ve stylu Napalm Death - ovšem nijak nudný a v rámci možnosti stylu ani ne jednotvárný a rozhodně podaný naprosto přesvědčivě, což u mnoha tuzemských formací nebývá zvykem. Album je prý též na spadnutí. Hustý death metal vychrlili také první zahraniční hosté (Slovensko přece není cizina!) - rakušané DEPREŠION (mimočodem v kapele hraje jen jeden rakušan, zbytek jsou dva Češi a jeden Slovinec), určitě měli úspěch, i když nejvíce lidí chytla bezesporu cover verze legendárního "Kladiva na čarodějnice" od Törru! A bylo by na čase změnit loviště - neboť nejen death metalem živ je člověk, že? Vystoupení TERMINATOR bylo jedinečné, třebaže by mohlo být ještě lepší. I tak ovšem Terminator jasně prokázali kvality své desky "Plugged!" i své kvality coby naprosto vynikající koncertní kapely. Kromě věcí z druhé desky zazněla taktéž jedna převzatá věc - od koho jiného, než od miláčků celého Terminatoru a dnes opět i miláčků snad všech pravověrných metalistů - čarodějnů jménem Black Sabbath (jen tak na okraj, při psaní této reportáže poslouchám sampler "Nativity In Black"). Zahopsáme si ve funky rytmu? Jasně! A při jaké muzice, když ne při polských Rage Against Machine jménem X-RAYS, kapele vskutku nejen výborné, ale i lidsky velmi sympatické. O albu této kapely mi není nic známo, ale věřím, že se ho brzy dočkáme. Ve svém stylu jsou X-Rays kapela evropské úrovně!!! Úspěch, kterého se jim dostalo na Attacku to jen dokládá. Rakušané DARKSIDE mě tentokrát trošičku zklamali, jejich produkce mi připadala velice chladná, jak si umělá a bez života. Po

instrumentální stránce Darkside sice vyspěli, ale jaksi jim chybí někdejší jiskra. Jsem zvědav na druhé album. Vystoupení KRABATHORu jsem bohužel propásl, takže nemohu napsat, jak vypadá současná tvář s novým bubeníkem jménem Skull, ale věřím, že se s nimi brzy setkám na jiné akci. Francouzi D.A.B. byli velkým zklamáním, po třech skladbách museli své vystoupení zabalit, protože technické kixy a nepředstavitelná neschopnost byla zcela očividná. Zkrátka omyl. Naštěstí se death metalisté svého bonbonku přeci jen dočkali - polští VADER byli naprosto skvělí!!! Technicky, hudebně i jevištně velmi vyspělá kapela, skvěle sehraaná a vynikající. S lítostí musím říci, že tak dobrou kapelu u nás stále v death metalovém stylu nemáme! Vynikající tečka!!! Takže, paříči, nasledanou za rok. Na jubilejním, desátém (!!!) ročníku. -Jarda Tichý-

T.M.A. / TIAMAT / BLACK SABBATH, Malá sportovní hala, Praha-Výstaviště, 6.9.1995

Dnešní koncert zahájila pražská skupina T.M.A. přesně v 19:00 hod. Ve svém dvacetiminutovém bloku zahráli asi pět písní ze své tvorby. Hudebně by byla kapela v pohodě, ale určitě bych vytkl zpěv, který byl příšerný a to navíc i po zvukové stránce tohoto představení. Jinak byl zvuk ucházející, ale oproti následujícím bandům byl horší, což je běžné a logické. Z nástrojů mě nejvíce seděla basa. Na závěr svého vystoupení přidala T.M.A. jeden cover-song od headlinera dnešního večera. Ten zněl však, ku škodě věci, velice falešně. Celkově sem kapela, podle mého, neměla být zařazena, neboť kazila celkový dojem večera. Myslím, že by se lehce našlo kvalitnější české seskupení na tento velký koncert. Lidé je však brali a kapela si alespoň zahrála před naplněnou halou, což je určitě dobrá zkušenost. Po asi čtvrthodinové přestávce nastupují na pódium Tiamat. Z playbacku je puštěno intro, nebo chcete-li skladba "Wildhoney". Tiamat stojí všichni otočení zády k publiku v kamenných polohách a vyčkávají na přechod ze zmiňovaného "intra" do začátku následujícího songu "Whatever That Hurts", přesně tak, jak je tomu na jejich čtvrté desce. Ozývá se samozřejmě ohlas z publika v podobě skvělé odezvy. Postupně bylo přehráno naživo, tuším, celé album "Wildhoney" + některé věci z předchozího "Clouds" a několik songů mimo tyto dvě alba. Zazněl song "Gaia", kouzelná modlitbička "Do You Dream Of Me", již předcházelo intro "Kaleidoscope". Song byl vyzpíván drsnějším, neučesaným hlasem, jak se sluší naživo. Při uchvacující, okouzující a asi nejtvrdší věci koncertu "The Sleeping Beauty", vyhodil Johan Edlund, leader Tiamat, dvě trička své kapely mezi lidi. Jednou z posledních věcí byla říkanka "A Pocket Size Sun". Každý, myslím, chápal to, že museli Tiamat hrát z částečného playbacku, díky mnohým efektům v různých intrech, které obsahuje jejich tvorba. Jistě i díky tomu bylo dosaženo perfektního zvuku, ve kterém byla čitelnost jakéhokoliv nástroje naprostou samozřejmostí. Jen hlasitost bicích mohla být trochu stažena, ale budiž. Na plachtu za pódium byly během koncertu promítány čtyřmi projektory různé světelné efekty nebo pohyblivé diapozitivy, což dnes jen umocnilo maximálně dobrý dojem z kapely. Byl to opravdu dobrý koncert a musím ještě jednou dodat, že je dobře to, že se Tiamat nesnažili hrát i svá intra naživo, neboť to by snad ani nebylo možné a dopadlo by to asi špatně. Následuje trošku delší přestávka a přesně ve 21:00 se zjevují samotní Black Sabbath. Zjevují se v této podobě: Tony Iommi, pěvec Tony Martin, bassman Neil Murray a v těchto dnech opět čerstvý bubeník Bobby Rondinelli. Show je započato. Kromě současného novinkového alba

"Forbidden", kvůli němuž dnes BS právě přijeli, zazněla řada starých, osvědčených hitů. Mezi ně patřili např. "čarodějná" "The Wizard", při níž se T. Martinovi vymkl zvuk harmoniky, jinak však zněla tato věc dobře. Dále osvědčené kusy jako "Paranoid", "Sabbath Bloody Sabbath", "Headless Cross" či "Heaven And Hell", k těm myslím není co dodávat. Kousky, které mě rozkládaly nejvíce byly nejprve titulní věc debutního alba "Black Sabbath", již předcházelo lommiho uchvacující sólo a druhou věcí byla "War Pigs", kde zněly jedinečné bicí předěly v podání Rondinelliho, které byly navíc skvěle světelně procítěné /laser show/. Koncert trval bezmála dvě hodiny, nenudil, měl spád, skladby byly správně promíchané, zkrátka nemělo to chybu. Když už se schylovalo ke konci, předvedl Bobby dvě sóla na bicí. Sledoval jsem je takřka s otevřenými ústy, to co ten šílenec hrál na bubny, bylo fascinující. Divil jsem se, že si nevykloubil ruce. V závěru koncertu zazněla jako přídatek povinná věc, hymna BS "Iron Man". Tony Martin lehce navázal skvělý kontakt s publikem a střídá se s ním o zpěv známé melodie. Zpívali všichni. Pochvala patří navíc lommimu za bezchybné odehrání této věci, stejně tak, jako celého vystoupení. Kapele se s námi rozloučila asi ve 22:45. BS odešli skromně za bouřlivého jásotu svých příznivců, kteří takřka naplnili malou sportovní halu pražského výstaviště. Byl to kvalitní koncert, který hravě splnil mé očekávání a potvrdil nesmrtelnou sílu BS. Nakonec jsem začal "rozumět" i současným hudbě Tiamat, což mě docela překvapilo. Dnešní večer byl skvělým zážitkem. -Beery-

DISFIGURED CORPSE / DEPREŠION / ENTER / PARANOIA PARK / BENEDICTION / DEATH, Lucerna, Praha, 23.9.1995

Na tento světlý koncert šesti kapel s pouze dvěma hvězdnými tělesy jsem se těšil snad nejvíce v životě, neboť poprvé uvidím jednu z mých absolutně nejoblíbenějších kapel - Death. A je to tady - 23.9.1995 a koncert začíná. Otevírající bandou se představili ostravští Disfigured Corpse. Vcelku se jim jejich 20-ti minutové představení povedlo, ale některé songy odehrané takřka ve tmě... No, osvětlovači patrně neměli čas na první kapelu. D.C. zahráli některé starší věci i některé novinky a sklídili ohlas přímo úměrný kvalitě jejich koncertu. Jako druhí se dnes představili rakouští Deprešion, nadějná to partička. Za poměrně ucházejícího zvuku odehráli asi 45-ti minutový blok, poskládaný mimo jiné i z dema "W.H.Y.", které právě vyšlo u Deathvastation Production v CD podobě jako spít s uherskohradištskými Infanticide. Mimochodem, jejich strana má název po nejčestvějším demu (dvojce) "Always New Looks". To jsem ale odbočil, zpět k vystoupení Deprešion. Tato kapela, obsahující dva bývalé čechy (emigranty- prý utekli před válkou), má již za sebou řádku koncertů, což potvrzuje skutečnost, že jejich pódiová show je naprosto v pohodě. Kytarista Dan si nemůže vynachválit české publikum, za což jsou všichni rádi. Deprešion odehrávali dost dobře a aby toho nebylo dost, zazněla i "povinná" Törrovska věc "Kladivo na čarodějnice". Pěkná předělavka. Po jejich bloku nastává opět přestávka a na řadě jsou Enter z Českého Krumlova. Kapela která překvapivě rychle vyletěla nahoru. My jen doufejme, že se udrží. Byla to jediná "černá ovce" koncertu, neboť neměla s death metalem pranic společného. Jejich thrash - hard core - crossover však logicky zaujal a zpestřil dnešní show. Enter zahráli hlavně z jejich debutu "Scared", který dnes pokřtili společně s Petrem Korálem a Martinem Forťem a dostalo se jim patřičné odezvy, avšak mnohdy bych řekl, že až přehnané. Mimochodem jejich debut vyšel u Globus International, takže kdo má zájem, máte možnost. Konec, přestávka. A nastupuje původně

neohlášená kapela, náhrada za Armourgeddon, mě absolutně neznámá - Paranoia Park. Přátelé, to bylo první větší překvapení koncertu! Pětičlenná kapela mě a to hlavně ze začátku zcela srazila na kolena díky kytaristům, kteří na své instrumenty hráli něco neuvěřitelného. Tento koncert měl pro kapelu určitě význam, neboť nejen já se po něm začínám o kapelu zajímat. Práce obou kytaristů, ale i ostatních byla obdivuhodná a velice se divím, že jsem kapelu a nic o ní doposud neslyšel. Pamatujte si je - Paranoia Park. Přestávka a po ní konečně dojde na první hvězdy večera - angličany Benediction. Po 252 dnech opět v Praze. Koncert se přímo nabízel ke srovnávání s předchozím, který se konal v KD Eden v lednu tohoto roku. Takže nyní se Benediction nepředstavili jako headliner, což jim možná prospělo v tom, že si na akci dali maximálně záležet. Zvuk byl absolutně super a koncertní show a výkony muzikantů samosebou také. Benediction překvapivě hráli skoro ty samé věci jako v lednu, ale vzhledem k tomu, že to jsou samé hity se zase tak nedivím. Zazněli tedy např. věčná "Subconscious Terror", "Nightfear", "Vision In The Shroud" či "Violation Domain". Tyto hity byly samozřejmě doplněny některými skladbami ze čtvrtého novinkového alba těchto deathových netvorů. Zaznamenal jsem např. song "Saneless Theory" či titulní "The Dreams You Dread". Benediction zahráli opravdu skvěle a obrovský ohlas, kterému se jim dostalo, siplně zasloužili. Díky. Nastává poslední přestávka večera před logicky hlavní kapelou - skvělými smrtáky Death. Na zadní stěně pódia se objevuje logo Death a lidi šílí, čemuž se vůbec nedivím. Něco před desátou hodinou večerní se na pódium konečně objevují tolik vytožení Death a bez nějakým proslovů nás vítají a koncert zahajují songem, který bych ze začátku nečekal: "Spiritual Healing". Ač jsem skalní příznivec Death musím mít ze začátku nepatrnou výhradu ke zpěvu Chucky Schuldinera v prvních několika minutách tohoto songu. To je však jediná chybička dnešního vystoupení, které bylo po zbytek večera absolutně výborné. Chuck potvrdil svou pověst hudebního génia i naživo a songy, které společně s kapelou odehrál byli takřka shodné se studiovým záznamem. Mírné odchylky samozřejmě každý toleroval, vždyť to byl určitě pro většinu nejlepší koncertní zážitek v životě (pro mne doposud ano). A co že tedy v Praze Death vlastně odehráli za songy? Tak zpočátku to byly kusy jako "Jealousy" z "Individual Thought Patterns" či "Suicide Machine" nebo kouzelná "Lack Of Comprehension z přelomového alba "Human". Po asi tak půlhodině začal řvát celý sál: "Leprosy, Leprosy, Leprosy..." a Chuck společně s death jako kapela věrná svým fans servíruje první song z tohoto alba a to "Open Casket". Lidi šílí, jak by ne, to nikdo včetně mě nečekal. Z "Leprosy" zazněla ještě jedna věc v závěrečném setu a to "Pull The Plug", kde nechával v závěru refrénu Chuck prostor na zpěv pro obecenstvo. No prostě perfektní. V koncertním programu se našlo místo i na věc "Flattening Of Emotions" již předcházelo takové mini - sóličko Gena Hoglana na bicí. Mimochodem tenhle vazoun odehrál koncert skvěle a to v pozici takřka přikovaného ke stoličce. Gene svým tělem takřka nepohnul, a proto nechápu, jak mohl hrát ty rychlé party v tak strnulé pozici. Je to zkrátka borec a Pán svého nástroje. Samozřejmě i zbývající dva nováčci odvedli skvělou práci. Bobby Koeble dokázal mimo toho, že svou kytaru ovládá živě též stejně skvěle jako ve studiu (viz rychlá sóla), ale i dobrým showmanem. Nový basák Brian Benson zahrál též perfektně, ale některé basové party mohly být více nahlas. Basa zkrátka neublala tak silně, jako na deskách. No a co ještě dodávat k Chuckovi? Ten ze sebe dal naprosto vše a zahrál prostě neuvěřitelně (taky z něj celý koncert doslova tekly proudy potu). Ještě vám dlužím vyjmenovat alespoň

některé kusy z aktuálního alba "Symbolic", které zazněli živě: molitba "Crystal Mountain" s neopakovatelným refrénem, dále skvělá "Zero Tolerance", následuje titulní "Symbolic" nebo další nepopsatelná "1000 Eyes", další monumentální věc s překrásnou předehrou - "Empty Words". Death hráli v Lucerně přes hodinu a půl, což se běžně nepraktikuje a což zároveň dokazuje, že Death nechťejí své fans o nic připravit a chtějí podat vyčerpávající výkon. K tomu už prostě není co dodat. Byl to opravdu skvělý koncert jedné z nejlepších kapel na světě, na který se jen těžko bude zapomínat. Díky Death! -beery-

URCHULUM / SACRIFICE / CHAOS IN HEAD / POKUSY / MELANCHOLY PESSIMISM / TERMINATOR / SHAARK křest desky Shaark, KD Bzenec, 30.9.1995

Podle počtu skupin, které jsou zde uvedeny, by se mohlo jen na oko zdát, že by to mohl být klidně takový malý festival. Festival v pravém slova smyslu to nebyl, ale vydařený koncert určitě. Jednou si takhle vyrazíme opět po čase na Moravu a zjistíme, že na Moravě to s metalem nevypadá bídně jako v Čechách. Na takovouto skvělou akci se sjelo kolem 300 diváků, což je na dnešní dobu velmi dobrá úroda. Ale nyní již k samotnému koncertu. Koncert začal již 17 hodin a to absolutně přesně. Je zajímavé, že v poslední době se časy začátků koncertů oproti dřívějšímu značně dodržují. První na pódium se objevila skupina Urchulum. Není to nějaká nová kapela. Je to již dlouhotrvající projekt, který měl delší čas přestávku a tvoří jej dav lidí ze Shaarku (Aleš, Zdenýs) a Koňura z Terminator. Jak už to v těchto případech bývá, jedná se o srandaoprojekt - tedy hudba zcela nezávazná, k pobavení. Je to jakýsi thrash s prvky crossoveru a hard core ovšem s takovými úlety někam jinač, stejně tak i texty písní pějící Aleš. Super! To se musí vidět, ovšem zatím to na desku nebude (něco se totiž sušká). Dalšími pány naholení byli pozvaní slovenští Sacrifice. Mladá smečka, která toho zřejmě moc ještě nesjezdila. No učí se, jejich okopírovaný thrash á la Sepultura bude jistě v budoucnu lepší. Zato následující Chaos In Head hodně překvapili. Zatím jsem slyšel pouze jejich staré demo "Flower Of Blind Man", ovšem tohle bylo daleko modernější a lepší. O Chaos In Head jistě ještě uslyšíme. Jejich hudba se především hodí do klubů, takže doufejme, že je uvidíme i v nich. Skvělým zpestřením bylo vystoupení skupiny Pokusy, která zaznamenala zasloužený úspěch (ostatně úspěch měly téměř všechny skupiny). Pokusy totiž tvoří již starší rockeři, kteří milují hard rock starých kapel jako jsou Black Sabbath a jiných. Bomba! Následující Melancholy Pessimism roztočili své větráky a nasadili skvělé tempo death metalu. K výbornému soundu přispěl i skvělým výkonem zpěvák Vlasta Mahdal - takový zpěv (či spíše mrmur) je u nás opravdu vyjimečný. Vyvrcholením večera však přeci jenom bylo vystoupení dvou posledních kapel - Terminator - ti svůj projev brali spíše jako zkoušku či odskok, jelikož kromě vlastních klasických koncertních věcí hráli hodně cover verzí. Koneční Shaark předvedli v celé své kráse svou novou desku "Sinn Fein", kterou za asistence Petra Korála a Pavla Maňase řádně pokřtili. Moc pěkně vyvedená akcička. -las-
PS: Velké poděkování patří Alešovi a Petrovi Nejezchlebovi, Flikovi za nezbytnou podporu...

**MYSERY LOVES COMPANY / AMORPHIS / PARADISE LOST
Malá sportovní hala, 17.10.1995 Praha - Výstaviště**

Následuje recenze na koncert plný překvapení. Proč překvapení. Dorazím na místo činu už za pět minut osm a z haly již slyším Mysery Loves Company. Co se děje? Ještě jsem nezažil začátek koncertu před stanoveným časem. To se ještě fanoušci stále tlačí k vchodu, a tak se vrhám do davu, který mne vyvrhává až na ploše Malé sportovní haly, kde si už to valí řádně naladěni Mysery Loves Company - švédové produkující moderní thrash / hard core podobné takovým smečkám jako Fear Factory, Clawfinger a další podobné. Jejich vystoupení si však ani nemohu vychutnat, když po dvaceti minutách M.L.C. končí. Nastává chvilka pauzy a já mám pocit, že to všechno jde nějak rychle. Po půl deváté zhasíná světlo v sále a tři a půl tisíce diváků řve jako blázen - doufající, že jsou tady Paradise Lost. Jenže pak se rozjede jiné doom / death metalové peklo zvané Amorphis, ovšem mám pocit, že většina lidí ani dosud neví, jaká že jim to kapela hrála do ouška. Stejně tak jako Mysery Loves Company mají však Amorphis hodně špatný třískající se zvuk, takže bylo dost obtížné poznat, co vlastně Amorphis hrají za píseň, ale hlavně se hrály největší pecky z jejich posledního aktuálního alba "Tales From The Thousand Lakes" a mini "Black Winter Day". Vychutnat si však vystoupení Amorphis bylo díky zvuku téměř nemožné. Druhý zpěvák pomalu nebyl slyšet, klávesy pokud neměly sólo, nebyly slyšet vůbec, kytary byly roztržštěné, takže skladby jako "Into Hiding", "The Castaway" jste si museli většinou domýšlet. Po necelé tři čtvrtě hodině Amorphis odcházejí a pauze jsou tady konečně Paradise Lost, u kterých si vše vynahrazujeme, jelikož zvuk je o sto procent lepší a zřetelnější, takže jsou rozeznatelné všechny odehrané skladby. Za hodinu a čtvrt je vystřídáno opravdu hodně věcí - hlavně z posledního novinkového alba "Draconian Times" - těch bylo nejvíc - např. "Enchantment", "Hallowed Land", "Forever Failure" a spoustu dalších, stejně tak i frekventovaným albem bylo "Icon" a "Shades Of God". Z těch ještě starších a dobrých alb jsem nic bohužel nezaznamenal, což je velká škoda. Jejich vystoupení bylo navýsost povedené, chytlavé, kontakt s publikem byl fajn a show podpořily hlavně různé skvělé a bombastické světelné a laserové efekty. Samozřejmě přípdavky - ty největší pecky "As I Die", "The Last Time" a závěrečná "True Belief". Paradise Lost byli skvělí a já mohu jen prohlásit, že nebyli tak nudní, jak někteří vyprávějí. Pohodový a poklidný rozchod do noční Prahy a další koncert je za námi. -las-

Redakce: METAL BREATH Production, P.O.BOX 5, Třemošná u Plzně, 330 11, Česká Republika (Czech Republic).

Šéfredaktor: Pavel Maňas

Redakce: František "Beery" Březina, Petr "Killer" Chvojka, Mirek Ptáček.

MIC: 47 051 MK ČR: 6023 IČO 40500888

Cena: Pro předplatitele 6,90 Kč + 3,60 Kč poštovné.

Cena tohoto dvojčísla je 13,80 Kč + 5,- Kč poštovné.

Uzávěrka: 25.10.1995

Nevyžádané rukopisy, propagační materiály, dema, MC, CD, fota nevracíme. Ke všem možným vztahům, které se vyskytují v této hudební branži, se naše redakce v rámci možností nevyjadřuje a zastává k nim nezávislý postoj. Na prvním místě je přece hudba!

Logo METAL BREATH (R) je ochranou registrovanou známkou a je chráněna Úřadem průmyslového vlastnictví Praha.

FREE ART RECORDS

VYDÁVÁ 20. ČERVNA

SHAARK

debutové album na CD, MC

SINN FEIN

1. Politican	7. On The Edge
2. Goner	8. Good Bye I Pont Give A Fuck
3. Fatal Mistake	9. The Change
4. Don't Bait Me Any More	10. Reform School
5. Fuck Me	11. Cannibal Rock
6. Top Of Happiness	12. A Track Suit / bonus CD /

FREE ART RECORDS - Dominikánské nám. 8, 602 00 Brno Tel. 05/42213529

SHAARK MANAGEMENT - Jaromír Tichý, Uhřičice 59, 752 01 Kojetín

F.C. SHAARK - P.O. Box 6, 687 51 Nivnice Czech Republic